

Italskur
ferðamaður
gjørt føroyska
orðabók

KÄRCHER

Vit eru einaumboð
fyri KÄRCHER
trýstapularum til
idnað.

Vit umvæla eisini

TÓRSHAVNAR MASKINHANDIL
v/Tummas Andreasen · Varðagøta 29-30
FO-100 Tórshavn · Tlf. 31 34 42

Fiskimaður við "Anastasis":

Víst gera føroyingar mun!

"Anastasis" er eitt gott dømi um,
at tað ber til at hjálpa.

Síða 2

100% tryggleika?

Tí velja
fleiri og fleiri
maskinmeistarar
Mobil smyrjoliu!

Mobil Oil Føroyar

Mobil Oil Føroyar
Mykinesgøta 8, Boks 18
FO-110 Tórshavn
Tel 319354 – fax 311509
E-mail: sveising@post.olivant.fo

petur & petur • 320870

Vitjan úr New Foundlandi at kanna uppboðssøluskipan

Síða 19

Ervik aftur í Føroyum:

Hitti skúlafelagar aftaná 60 ár

Per Egil Ervik var
flóttafólk í Klaksvík
undir krígunum.
Nú hevur hann verið
saman við teimum,
hann fór í skúla við
fyri 60 árum síðani.

Síða 6

Úr Grønlandi til India:
Sverri Mortensen
við "Ananu"

Sverri sigldi hálvan
knøttin við Ananu fyri
65 árum
síðani

Síða 9

Vit selja DAEWOO bátamotorar

frá 70 hk til 1.000 hk

DAEWOO

Umboð: Thorleif Samuelsen
Undir Gráasteini 68 · Tórshavn
Tlf: 31 77 13 · Fartlf: 28 31 38
E-mail: thorsam@post.olivant.fo

Búskaparráðið:

Arrogansa uttan grundarlag

Síða 5

Fiskimaðurin sum fór við "Anastasis":

Nú rindar hann fyri at vera burtur

Í næst seinasta blaði høvdu vit eina gjølliga frásøgn um samkensluskipið "Anastasis", sum júst hevur verið í Føroyum.

Meðan skipið lá við bryggju inni á Sundi var møguleiki at fara umborð og vera við á eini skipaðari framsýningarferð runt alt skipið. Henda møguleika nýttu vit eisini, og var tað sera hugvekjandi at síggja, hvussu væl alt var fyriskipað.

Á veg í land aftur hittu vit Jonhard Joensen av

Strondum, sum siglir við "Anastasis". Hann var á veg umborð saman við konu, soni og foreldrum. Hetta gav okkum høvi at práta við hann.

Jonhard er sonur Jóhonnú og Jógvan Joensen. Hann er uppvaksin á Strondum. Sum 16 ára gamal fór hann, sum aðrir dreingir, til skips, og tað

var við "Skálaberg". Hetta var í 1980. Hann var við har inntil 1984. Fram til 1988 var hann í landi part av tíðini, men sigldi eisini við ymiskum skipum, sum t.d. við Cuba trolarunum. Hesi eru øll skip, har møguleiki var fyri at vinna fitt av peningi.

So fekk hann áhuga hjá Mercy

Jonhard, við foreldrunum Jógvan og Jóhonnú, og Debbie, konuni, á bryggju á Sundi.

Framsýningarferð umborð, t.h. Ove Hentze av Eiði, sum er abbasonur Sigmund Hentze, sum er sýsluformaður hjá FF í Sandoyinni.

WWW.SMYRIL-LINE.COM

DANMARK
1 VÍKA Í DANLAND-ÍBÚÐ
FYRI 2 VAKSIN & 2 BØRN + BIL
DANLAND Í BLOKHUS & HIRTSHALS
13/8, 20/8, 27/8 & 3/9 **úr 7.950,-**
Íroknað er: Ferðin fram og aftur í 4-koyggjukamari, innan, við wc/bað. Uppihald í Danland-íbúð í 1 viku.

super AUGUST TILBOÐ
NOREG
1 VÍKA Á PERS HOTEL
FYRI 2 VAKSIN & 2 BØRN + BIL
Í SMÁTTU Í GOL Í NOREGI
9/8, 16/8, 23/8 & 30/8 **úr 6.890,-**
Íroknað kostnaðin: Sigling Tórshavn-Bergen og aftur í 4-koyggjukamari, innan, við wc/bað. Hartil 7 gistingar í smáttu, uttan kost.

HETLAND
1 VÍKA Í SUMMARHÚSI
FYRI 2 VAKSIN & 2 BØRN + BIL
SKALLERUP KLIT FERIECENTER
13/8, 20/8, 27/8 & 3/9 **úr 7.780,-**
Íroknað er: Sigling Tórshavn-Hanstholm og aftur í 4-koyggjukamari, innan, við wc/bað. Uppihald í 1 viku í summarhúsi.

1 VÍKA Í SUMMARHÚSI
FYRI 2 VAKSIN & 2 BØRN + BIL
2-RÚMS ÍBÚÐ Í EASTERHOULL CHALET
9/8, 16/8, 23/8 & 30/8 **úr 6.980,-**
Íroknað er: Ferðin fram og aftur í 4-koyggjukamari, innan, við wc/bað. Uppihald í 1 viku í summarhúsi.

J. Broncks gøta 37 · Postboks 370 · FO-110 Tórshavn
Tlf: 34 59 00 · Fax: 34 59 50 · booking@smyril-line.fo

Sveisi- og trygdarútgerð til skip

P/f Sveisingahandilin
Mykinesgøta 8
Boks 18
FO-110 Tórshavn
Tel 311909 – fax 311509
E-mail: sveising@post.olivant.fo

petur & petur • 320870

Ships. Hetta er ein áhugi, hann ikki hevur frá fremmandum, soleiðis sum vit hava skilt tað. Í fyrstani sigldi hann við einum skipi, sum virkaði í londunum fram við Karabiska Havinum.

Í 1990 fór hann um borð á "Anastasis", sum virkaði í Afrika, og var hann við í 1 ár. Í 1991 giftist hann við amerikonsku Debbie, sum hann hevði hitt umborð, og tey búðu fyrstu 3 árin í Maine, landnyrðingshorninum av USA. Tey hava fingið børnini Stefan, sum er 10 ár og Rebekku, sum er 6 ár.

Í 1994 komu tey aftur til Føroya, og Jonhard fór at ganga á navigatiónsskúla. Eftir lokið skipsføraraprógv gjørdist hann yvirstýrimaður umborð á "Anastasis". Skiparin er av Filipsoyggjunum og hinir stýrimennirnir eru amerikummenn.

Umborð hava tey eina litla íbúð, sum er um 25 fermetrar. Tað er eisini skúli á skipinum, so í ein vissan mun eru viðurskiptini sum á landi.

Í fyrstu greinini varð nevnt, at hjá teimum, sum sigla við "Anastasis", verður árið býtt upp í tveir eins stórar partar. Aðra hálvuna vitja tey 2 lond í Afrika og eru 3 mánaðir á hvørjum staði. Hóast nógv fólk verða hjálpt, so munar hetta lítið í mun til tann stóra tørvin, sum er. Men, sum Jonhard sigur, so mugu tey hyggja eftir tí, sum verður gjørt og ikki eftir tí, sum er eftir at gera. Fyri hvønn einstakan, kann tann hjálpin, tey geva, vera altavgerandi

Flytiligur tannlæknastólur, sum verður nýttur í landi.

fyrir lívsvirðið hjá hesum fólki.

Hina helvtina av árinum verður siglt til ymisk lond í Europa, har tey kunna um virkseimið og savna inn ymiska útgerð og pening. Í ár fara tey at vitja 6 havnir í Europa. Umframt Føroyar fara tey til Onglands, Skotlands, til tveir býir í Hollandi og til Týsklands.

Tað kostar nógv at reka eitt slíkt skip, leysliga mettt 20-25 milj. kr. Ein fjórðingur verður figgjaður av teimum, sum eru við, og sum gjalda fyri at vera við. Restin er sjálvboðin hjálpin, sum ikki bert er peningur, men eisini tilfar og vøra av ymiskum slag.

Sjálvt um skipið liggur í havn stóran part av árinum,

so er nóg mikið at gera hjá yvirstýrimanninum. Skipið er 51 ára gamalt og var keypt til endamálið, aftaná at tað varð selt til upphøggingar, so tað er nóg mikið at gera við viðlíkahaldi o.t. Eisini eru tríggar lastir, har nógv arbeiði er at halda skil á. M.a. tilfar sum skal nýtast til hjálpararbeiði á landi. Her er so ymisk vøra sum heilivágur og tilfar at bora eftir vatni við.

Jonhard er einasti føroyingur umborð beint nú. Men fleiri føroyingar hava verið umborð og arbeitt. Eina ferð vóru heilir 8 í senn. Tað var sera hugaligt at sigla saman við landsmonnum.

Jonhard leggur eisini dent á, at teir hava sera

gott samstarv við OM, sum rekur skipini "Logos II" og "Doulos", sum eisini eru væl kend í Føroyum. Sjálvt um uppgávarnar ikki eru tær somu, ber væl til at samstarva.

"Anastasis" fór úr Føroyum 15. juli til Hollands, har skipið skal í dokk. Jonhard verður verandi í Føroyum eina viku, og hetta gevur honum møguleika at vitja ætt og vinir.

Vit ynskja honum og øllum umborð á "Anastasis" góða eydnu á framhaldandi ferðini.

Tað ber til at stuðla "Anastasis" við inngjaldi á konto 141.986.4 í Føroya Sparikassa.

Framsýning av afrikanskum lutum.

Hesin smílandi drongurin er úr Nigeria. Hann er ein av manningini.

Vit gera allar vanligar bilumvælingar sera bíliga - so sum:

Oljuskift, motorjusteringar

Umvæla bremsir, koplingar v.m.

For- og bakhjólisleiðir og akslar

Og so hava vit tey vælumtóktu "TYFOON" dekkini, sum vit skifta

Sp/f Úrvalsbilar
FO-530 Fuglafjørður
Tlf. 444943 · 281943 · 217704

Vit hava eykalutir á goymslu og útvega teir, vit ikki hava.

Pf. Petur Larsen

Tlf: 44 41 74
Fax: 44 42 85

AGN

sild kúfiskur makrelur høguslokkur

hava dagligt samband um alt landið

P/F KAMBUR

STRENDUR · telefon: 447720 ella 448095 · fax: 448744

SENT VERÐUR VIÐ STRANDFERÐSLUNI

Fiskivinnupolitikkurin

Føroya Reiðarafelag hevði aðalfund fyrst í juni. Vit endurgeva ein part av frágreiðingini, sum vit eisini halda vera áhuga-verdan hjá fiskimonnum. Tað er nógv áhugavert tilfar í frágreiðingini, og eisini lýsandi taltifar. Øll frágreiðingin finst á okkara heimasíðu.

Ein orðaður fiskivinnupolitikkur er góður at hava – soleiðis at taka til – men betri er at hava ein virknan fiskivinnupolitikk. Vinnan hevur nú upplivað ikki minni enn 4 ráðharrar seinastu tíðina, og tað ávirkar sjálvandi stevið. Tá so umsitingarlíga leiðslan eisini verður skift, verður sera torført at koma víðari eina tíð. Men skiftandi ráðharrar mugu vit liva við, og vit fara eisini at ynskja bæði nýggja ráðharranum og aðalstjóranum tillukku við starvinum og vælkomnan á ovastu rók í fiskivinnuni.

Vinnan bíðar sjálvandi við spenningi eftir, at nýggja leiðslan fer at taka blaðið frá muninum og kunna um sínar ætlanir. Tað tróta ikki mál at taka upp. Ein endurskoðan av eini annars sera góðari fiskidagaskipan er neyðug, tí sjálvt um hon dagliga tænar sínum høvuðsendamáli, so er neyðugt at fáa grannskoðað hana í tráð við tær royndir, vinnan hevur staðfest hesi árini. Alt ov nógvir lappa-loysnir eru, frá tíð til aðra, skoraðar inn í skipanina, og flestu teirra hava verið merktar av skiftandi politiskum rembingum. Um komast skal víðari, so er neyðugt at beina burtur ivasomu tulkingsmøguleikarnar, og gera sjálva lógina meira einfalda og nágreiniliga. Neyðugt er t.d. at fáa staðfest, hvat veiðitrýst er, og hvussu tað verður definerað, so sleppast kann undan afturvendandi pástandum, ið einans hava til endamáls at máa støði undan skipanini. Nýggja leiðslan skal

ikkir vera í iva um, at fiskidagaskipanin er ikki so væl dámd allastaðni – heldur ikki her heima. Tað eru kreftir, ið kundu hugsað sær, at hon varð send niður og norð, og tað má ikki henda.

Broytingar í manngongdini við samráðing-arheimildum tykist vera nakað, nýggja landsstýrið umhugsar, men enn vita vit, ið umboða vinnuna, onki ítøkiligt um, hvat skal henda. Broytingar kunnu verða í lagi, men so má vinnan verða trygg við, at hesar eisini føra til, at meir fæst burtur úr komandi samráðingum. Tað er tí sera umráðandi, at Reiðarafelagið verður kunnað um allar nýggjar ætlanir, og tað eigur eisini at vera eitt mál, ið nýggja umsitingin fylgir væl við í, tí um tann førleiki, fiskimálaráðið higartil hevur upparbeitt, einans verður fluttur á annað stað uttan at baklandið er í lagi, so verður eingin bati.

Fiskivinnan á sjógvi og landi hava samstarv á fleiri økjum. Semja tykist nú vera um, at tíðin er búgvin til at gera broytingar, tá tað ræður um keyp og sølu av fiski. Tíðin, við politiskt ásettum forðingum og avmarkingum, má verða avloyst av meira liberalum politikki á økinum. Tí verður neyðugt, at fiskivinnuumsitingin fylgir væl við gongdini og ikki fer í gongd við nýggjar forðingar. Skal framburður og nýhugsan spyrjast burtur úr, so mugu tað vera hesir partarnir í høvuðsvinnuni, ið seta út í kortið.

Risastórar íløgur hava

Nøgð, virðir og hýrur 2001-2003

Bólkur	2001	2002	2003	2001	2002	2003	2001	2002	2003
		Nøgð (1.000 t.)			Virði (1.000 kr.)			Hýrur (1.000 kr.)	
Rækjuskip	19.142	14.283	14.708	273.239	183.574	159.907	75.069	55.703	45.445
Verksmiðjuskip *)	19.247	16.854	21.480	357.234	378.982	348.842	120.868	143.296	115.822
Frystitrolarar	670	-	-	10.741	-	-	3.576	-	-
Nótaskip	303.402	282.237	379.270	468.401	447.217	373.054	139.630	144.040	103.139
Línuskip **)	14.035	23.841	24.025	264.161	317.541	306.046	136.553	165.800	156.553
Partrolarar	53.395	54.200	48.490	354.615	343.377	242.626	130.942	124.332	86.900
Lemmatrolarar ***)	21.425	25.948	22.599	225.690	241.716	236.120	82.672	84.976	83.659
Garnaskip	3.908	2.931	3.461	89.011	64.312	67.486	43.206	30.555	29.630
Ídnaðarskip (mett)	16.583	35.534	17.169	24.875	35.900	16.885	7.338	11.761	7.543
Íalt	451.807	455.828	531.202	2.067.967	2.012.619	1.750.966	739.854	760.463	628.691
Munur %		0,89	17,57		(2,68)	(15,33)		2,79	(15,02)

*) Incl. Næraberg og Frystitrolarar

**) Incl West Freezer og Fuglfirðing

***) Incl. smáu lemmatrolararnar

seinastu árin verið lagðar í betri infrastruktur, og ongin endi sæst á langa bíðilistanum um ferðamannaskip og tunlar. Fiskivinnan fær eisini ágóðar av, at farmaflutningur gerst høgligari, men tað er alneyðugt at hugsað um annað enn innlendis ferðslu. Vinnan merkir nú dagliga avleiðingarnar av, at vit sum oyggjaland mitt í Atlantshavinum, eru so langt frá feskka marknaðinum fyri fiskavørur. Tað flúgva dagliga flutningsflogfør tvørtur um okkum, full av virkaðum feskum vørum, meðan vit standa í stað og hyggja upp í loft. Tí er neyðugt, at ein virkin fiskivinnupolitikkur eisini umfatar marknaðarmøguleikar. Útbygging av flogvøllum hoyrir kanska ikki undir fiskimálaráðið, men um íløgurnar ikki í størri mun eru við til at betra um møguleikarnar hjá høvuðsvinnuni, so verður ikki lætt at gjalda longu gjørdum tunlarnar.

Tað er rætt, at nógv orka verður nýtt til at fáa ein góðan vælvirkandi figgjarpolitikk, men uttan ein minst líka vælvirkandi fiskivinnupolitikk, verður onki at hava nakran figgjarpolitikk í.

Samandráttur
Føroya Reiðarafelag umboðar stóran part av lívsgrundarlagnum í hesum

landi. Tí er tað sera umráðandi, at tey tekin, sum vit kunnu staðfesta í gongdini hjá limum okkara, verða tikin til eftirtektar.

Ein minking í hýruútgjaldi frá okkara limum uppá heili 15% ber boð um, at teir, ið varða av samfelagnum, ikki kunna látast, sum um onki var hent. Tá hetta hendir í eini tíð, hvar flotin hevur økt veiðinøgðina við góðum 17%, so gevur tað greið boð um, at tað er á marknaðarøkinum, orkan skal setast inn. Betri marknaðaratgongd fæst við, at myndugleikar okkara fara at hugsa um at raðfesta útflutningsmøguleikarnar hægri enn higartil.

Eitt vælferðarsamfelag skal taka sær av nógvum uppgávum, so sum at skapa góðar karmar á eldraðkinum, at hava eitt gott og effektivt skúlaverk, at royna at skapa eins kor hjá øllum, ið búgva í landinum o. s. fr. Men onki av hesum kann haldast á einum ynskiligum støði, uttan eitt vælvirkandi og smidligt vinnulív. Og tað sær tíverri út til, at núverandi ættarlið av politikarum als ikki hevur skilt hetta.

Tað var eina ferð breið semja um, at neyðugt var at skifta studningspolitikararnar út við yngri og skilabetri fólk, ið ikki

gjørdur sama feilin, sum teir gomlu. Gott nokk hava vit í dag eina studningsfria høvuðsvinnu, men at siga, at karmarnir, hon arbeiðir undir, eru eins liberalir, sum myndugleikarnir vilja verða við, er skeivt.

Tað, sum Reiðarafelagið, ið umboðar týðningarmiklan part av vinnuni, kann staðfesta, er, at nýggja ættarliðið av politikarum einans hevur gjørt íløgur í óproduktiv almann arbeiðspláss. Viðgerðin av figgjarlógunum seinastu árin bera týðilig boð um, at ongin teirra hevur dirvi at gera nakað við trupulleikan. Teir hava skapt eitt samfelag, ið er so kostnaðarmikið at reka, at vinnan í dag skal renna dupult so skjótt fyri at figgja gildið.

Ovastu ráðgevarar teirra eru eisini forsprákarar fyri at skapa uppáttur verri karmar fyri serliga vinnuna á sjónum. Teir eru fullkomiliga líkasælir við avleiðingarnar – bara tað kann sigast, at teirra sjónarmið vunnu frama.

Tað er vert at vóna, at vinnan heldur áfram at stríðast, hóast korini bara gerast trengri. Tann dagur kann koma skjótt, at samfelagið fer at kvalast av allari umsitingini, og tá fara búskaparfrøðingarnir ivaleyst at kasta skyldina yvir á vinnuna á sjónum. Men tá fiskiflotin skal

gjalda 10 tals milliónir árliga, fyri at alment starvsett kunnu ganga heima og passa børn við fullari løn (og frítíðarløn), tá biðja vit um trupulleikar. Eitt er, at vinnan á sjónum ikki kann senda rokningina víðari fyri tað, henni verður álagt beinleiðis, men tað, ið verri er, er, at gjøldini hjá tænastuvinnuni enda eisini hjá flot-anum. Vilja politikarar gjara út til mongu almennu stemmurnar í høvuðsstaðarøkinum, so mugu teir finna aðrar mátar at figgja tað.

Partar av limaskara Reiðarafelagsins, saman við umboðum fyri útróðrarflotan og trolbátarnar, hava nú í nøkur ár verið samlaðir í einum felagskapi, ið kallast Ráfiskaseljarafelagið. Hetta felag hevur verið umsitið av skrivstovu okkara, og hevur verið sera virkið í at fáa samstarv á fleiri økjum við Ráfiskakeyparafelagið. Tað seinasta tiltakið er at fáa stovnssett eina altjóða uppboðssølu av fiski í Føroyum, og royndir hava verið gjørdar at samskipa hetta við verandi fiskamarknað. Vit fara til endan at ynskja RSF og RKF góða eydnu við tiltakinum og vóna, at hetta fer at gagna báðum pørtum – og harvið øllum samfelagnum.

Fiskimenn ikki brúkast aftaná 55 ár?

Tað vakti ans, tá tað í bløðunum varð sagt frá einum reiðarí, sum skuldi hava sett eitt aldursmark uppá 55 ár fyri teirra manning. Menn omanfyri hendan aldur høvdu fingið uppsøgn.

Hetta ljóðaði ófrættakent, tí í meira enn 100 ára gomlu søguni hjá føroyskum fiskimonnum er slíkt ikki komið fyri alment. Tað hevur neyvan verið orsök fyri tí heldur. Víst vita vit, at fiskimenn sjáldan sigla alt teirra arbeidslív, og at nógvir mugu gevast í bestu árum. Men tað eru kortini nógvir, sum hava verið framúr raskir heilt fram móti 70 ára aldur og eisini

eftir hetta.

Tað er hart at vera fiskimaður, men førleiki hjá monnum kann í hvussu er ikki setast eftir aldri, men má vera eftir hvat teir evna. Tí vil FF eisini gera vart við seg, um reiðarí seta slík mörk.

Vit hava tosað við avvarðandi reiðarí, og tað avvísir, at tað skal hava sett eitt slíkt mark. Teir hava og koma framvegis at hava mans við teirra skipum, sum bæði eru 55 ár og meira enn tað.

Tað skal annars sigast, at menn hava støðast leingi í umrødda reiðarí. Hetta er eisini orsøkin til, at teir eru

vorðnir so gamlir! Tað kann tí ikki hava verið so heilt galið at vera við her.

Eitt annað er, at fiskimenn, sum mugu gevast at sigla áðrenn eftirlønarløstur, eru ov illa tryggjaðir. Hetta er nakað, sum eigur at verða tikið upp millum feløgini á økinum.

Búskaparráðið:

Arrogansa uttan grundarlag!

Í seinasta blaði greiddu vit frá, at Føroya Fiskimannafelag krevur, at Búskaparráðið rættar frágreiðingina hjá sær fyri 2003.

FF sigur, at Búskaparráðið hevur ikki grein í sínum máli, tá tað sigur, at skattalættin hjá fiskimonnum, sum frá líður ger, at hýrur nar verða lægri enn annars.

Nógv vilja sleppa til skips. Tí sleppa reiðarar bíligari og biðja sær meira fólk, enn teir annars høvdu gjørt.

Fiskimannafelagið vísir á, at tað er einki grundarlag fyri hesum pástandi.

Prosentparturin hjá fiskimonnum er tvørturímóti vaksin, síðani skattalættin kom.

Og tá reiðarar gjalda sama prosentpart – sama hvussu nógv fólk er um borð – hava teir ongan áhuga í at taka fleiri fólk við, enn teir hava brúk fyri. Og tað gera teir heldur ikki.

Og fyri at skera tað út í papp, so er tað ikki reiðarin, men skiparin, sum setur fólkíð.

Skipari og manning vilja hava fægst møgulegar menn við, tí tá verður meira í part. Soleiðis virkar skipanin.

Fiskimannafelagið sigur, at tá fiskimannafrádrátturin var í gildi – frá 1963 til 1984 – hendi einki av tí, sum Búskaparráðið sigur fer at henda nú. Og tað øvugta hendi ikki av hesi orsök, tá frádrátturin varð avtikin.

Einki grundarlag er tí fyri at halda uppá, at skattalættin hjá fiskivinnuni á sjógv, tekur fólk frá øðrum vinnugreinum.

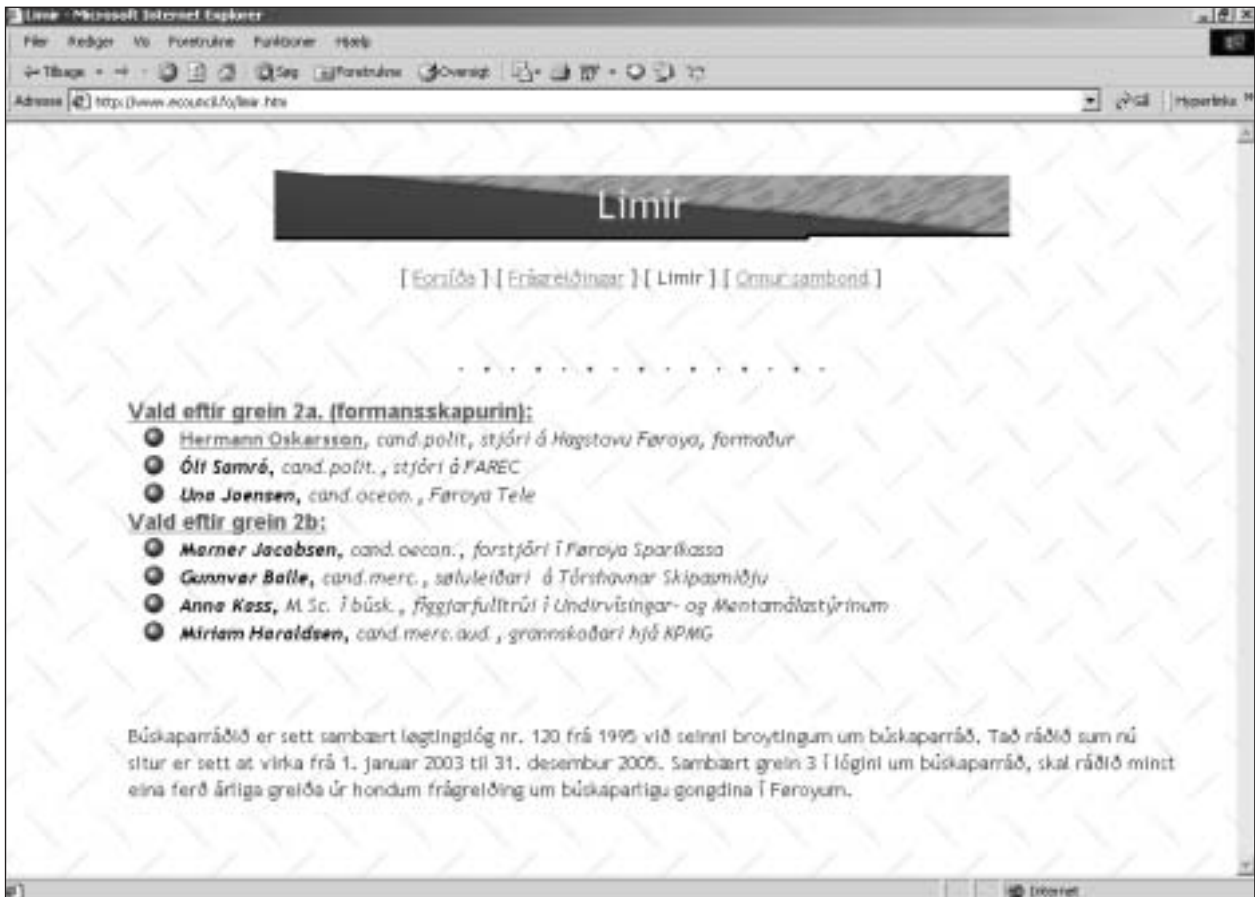
Útvarpið hevur tosað við formannin í Búskaparráðnum, og tíðindi um hetta vóru fylgjandi:

Hermann Oskarsson, formaður í Búskaparráðnum, sigur, at ráðið hevur viðgjørt brævið frá Fiskimannafelagnum á einum fundi.

Ráðið heldur ikki, at nøkur orsök er til at rætta nakað, tí tað, sum stendur í ársfrágreiðingini, er rætt. Og tað stóð ikki bara í frágreiðingini fyri 2003, tað hevur staðið í nøkur ár.

Hermann Oskarsson sigur, at ráðið er ikki liðugt at viðgera málið, tí hevur Fiskimannafelagið ikki fingið svar enn. Men felagið fær svar eftir summarfrítíðina.

Orðini í frágreiðingini verða ikki rættað, sigur formaðurin í Búskapar-

Hesi hava flottar titlar, men fyri tað er tað ein spurningur um tey veruliga eru slíkir serfrøðingar í øllum millum himmal og jørð, og at tey harvið kunnu seta til viks royndir hjá fólki, sum arbeiða á økjum, sum ráðið úttalar seg um.

ráðnum. Men harvið er ikki sagt, at ráðið ikki vil kjakast um málið.

Formaðurin sigur, at hann hevur einki ímóti at fara í Fiskimannafelagið at tosa um skattalættan og avleiðingarnar av honum.

Einki at kjakast um Vit hava enn einaferð fingið váttan um, at tað er neyðugt at halda búskaparráðið upp í móti ljósinum.

Tá orðadráttur var aftan á ráðstevnuna í Keypmannahavn, fekk Hermann m.a. spurning sum gekk uppá "um ráðið ikki úttalaði seg um viðurskipti, har tað ikki hevði nakra serfrøði". Tá svaraði Hermann, at tað vóru nógv øki, har limirnir í ráðnum ikki vóru serfrøðingar. Og so legði hann afturat: "Men vit vita nakað um búskap". Tað er ivaleyst heldur eingin sum ivast í, at hesi fólk, sum manna búskaparráðið, kenna heilar bókahillir av teori á økinum.

Men nú hevur pípan fingið eitt annað ljóð. FF vísti í brævinum til búskaparráðið á, at tað, sum ráðið sigur um sáttmála viðurskipti hjá fiskimonnum, er beinleiðis skeivt.

Hetta má FF hava førleika fyri at úttala seg um. Felagið hevur síðan 1912 gjørt sáttmálar fyri fiskimenn, og verandi formaður í FF hevur í nærum 40 ár verið við í sáttmálasamráðingum og hevur í meira enn 30 ár dagliga arbeiðt við sáttmálaviðurskiptum. Henda "serfrøðin" á hesum økinum – tora vit at siga – verður gjørd til einkis við fráboðan um, at her er einki at rætta hjá ráðnum, *tí tað sum ráðið sigur "er rætt"*.

Og so bjóðar Hermann seg fram til eitt orðaskifti, har teir sjálvir hava "fabrikerað" fortreytirnar! Tað er óneyðugt at gera fleiri viðmerkingar til hetta. Tað ber ikki til at hava orðaskifti um eitt mál, um ikki útgangsstøðið liggur fast. Hetta kann so eisini vera ein viðmerking til sparikassastjóran Bjarna Olsen, sum hevur grein í "Dimmalættning" og "Sosialinum" um hendan spurning. Tey sjónarmið hann førir fram hava vit longu havt viðmerkingar til.

Ráðið má endurskoðast Tað einasta, sum kann vera at kjakast um, er um arbeiðsháttin hjá ráðnum og ta duldu dagsskránna,

sum kemur meira og meira fyri ein dag. Tann, sum fylgdi við kjakinun aftan á ráðstevnuna í Danmark, er meiri enn nakrantíð sannførdur um, at her eru framvegis nakrir spurningar – "leysir endar", sum als ikki eru svaraðir. Tað er eingin sum trýr uppá, at ein hótt-

an frá donskum politikkarum, sum tann ið kom frá formanninum í fíggarnevndini í fólkatinginum, kemur úr bláari luft.

Tað tykist, sum um ráðið metir seg at hava ein politiskan myndugleika, heldur enn bert at vera ráðgevandi, og at tað verður arbeiðt út frá tí

yvir høvðinum á valdu politisku myndugleikunum.

Hetta kom ikki minst til sjóndar ta ferðina, tá ráðið enn eina ferð hevði mælt til, at nú skuldu fiskirættindini seljast á uppboði! Eitt uppskot sum vinnan av røttum kennir seg ótrygga við. Tá segði formaðurin í ráðnum nakað soleiðis: *at hesa ferð var ikki bert talan um eitt uppskot, men nú skal tað setast í verk!* Sum um formaðurin hevur nakran myndugleika á økinum.

Í Vinnusjónarmið, sum eru endurgivin aðrastaðni í blaðnum, verður víst á, at hetta er ikki ein mannagongd, sum førir til nakað úrslit. Vinnan kennir tað soleiðis, at Búskaparráðið heldur seg – við sínum titlum – vera so nógv klókari enn tey, sum hóast alt hava tær praktisku royndirnar á hesum ymsu økjum. Og harvið er dialogur útilokaður.

FF kann saktans bíða til eftir summarfrítíðina at fáa svar upp á sítt krav. Men kravið verður framvegis tað sama, nevniliga, *at skeivleikar í frágreiðingunum verða rættaðir.* Uttanumtos hevur als ongan áhuga.

Hevur Hermann smekkað?

Fiskimannafelagið kærir formannin í Búskaparráðnum, tí hann, sambært felagnum, eigur lut í donsku uppíleggingini í innanhýsis føroysk viðurskipti.

Hetta kom greitt fram í Berlingske Tidende fríggjadagin, har formaðurin í fíggarnevndini hjá fólkatinginum, Kristian Thulesen Dahl, nýtir skattaskipanina hjá føroyskum sjó- og fiskimonnum sum páskot fyri kravi um at endurmeta danska blokk-in til Føroya, sigur Fiskimannafelagið í kæruni.

Fiskimannafelagið sigur, at tað er greitt sambart greinini í Berlingske Tidende, at Hermann Oskarsson sum formaður í Búskaparráðnum er upprunin og orsøkin til hendan ágang móti føroyskum sjálv-ræði.

Men Hermann Oskarsson hevur longu gjørt viðmerking til klaguna. Hann sigur, at tað var heimasíðan hjá Føroya Fiskimannafelag, sum var grundarlagið hjá blaðmanninum á Berlingske Tidende, tá hann skrivaði greinina, sum fekk Fiskimannafelagið at klaga Hermann til lögmann.

Hetta vóru tíðindini í útvarpinum um ta kæru, sum FF hevði um embætisfærsluna hjá Hermann Oskarsson. Tað undirstrikaða er hansara undanfærsla. Hvør skal siga, blaðmaðurin hevur sjálvur leitað seg fram til

hesar upplýsingar. Tað er alt sum bendir á, at hetta er ikki satt. Teir upplýsingar um inntøkur fiskimanna, sum eru grundarlagið fyri greinina hjá Berlingske, eru nevniliga **ikk**i á heimasíðuni hjá FF. Hinvegin eru teir í ársfrágreiðingini hjá FF, sum "onkur" hevur útvegað blaðmanninum til hansara endamál. Lesararin kann sjálvur meta um restina.

Ervikvitjan í Føroyum:

60 ár gingu áðrenn Per sá sínar floksfelagar aftur

Sum kunnugt hava vit í fleiri bløðum havt frásagnir um norðmenninar, sum flýddu til Føroyar, tá týskarar hersettu Noreg í 1940.

Nakrir lyklapersónar í hesum frásagnum vóru Ervikbeiggjarnir. Seks av sjei brøðrum lögdu út frá Nor-egi við skipi sínum "Juvel" undan týskarunum. Tilsam-um vóru 25 fólk umborð, konur, børn og onnur, sum vóru við. Teirra millum var eisini tann tá 20 ára gamla Esther Støylen, sum giftist í Føroyum, og sum hevur nógvar eftirkomarar her.

Allir Ervikbeiggjarnir eru deyðir, men fleiri av børn-um teirra hava framvegis samband við og áhuga fyri Føroyum, og tey meta seg meira og minni sum føroyingar. Tey vitja eisini í Føroyum, tá høvi biðst.

Nú um dagarnir var ein teirra og vitjaði. Tað var Per Egil Ervik, sonur Karl, sum var annarmeistari á "Juvel". Tað var Karl, sum fekk skaða í høgdið, tá "Juvel" stoytti saman við enska slagskipinum "Kong George V", tá teir sigldu millum Føroyar og Bretland. Hetta kundi lættliga verið endað galið, men teir vóru bjargaðir av góð-um sjómansskapi hjá Rasmusi, skiparanum, sum eisini var ein av Ervikbeiggj-unum.

Floksveitsla

Per var komin til Føroyar saman við konu og tveim-

um døtrum í samband við eina "floksveitslu" í skúl-anum í Klaksvík, har hansara flokkur skuldi hittast aftur. Hann gekk ikki so leingi í skúla í Føroyum, tí hann var bert 9 ára gamal, tá kríggið endaði, og øll fóru aftur til Noregs. Men kortini var hann sera spentur at síggja sínar gomlu floksfelagar aftur, sum hann ikki hevði sæð í næstan 60 ár. Hann var í veruleikanum tann fyrsti, sum boðaði frá, at hann fegin vildi luttaka, tá hann hevði fingið bræv um hetta tiltakið. Tað vóru tveir flokkar sum hittust aftur, og vóru tað 44, sum møttu. Sjei næmingar eru deyðir, og annars møttu so at siga tey flestu. Næmingar vóru eisini komnir frá øðrum londum, bæði úr Noregi og úr Danmark. Ein av næming-unum býr í Australia. Hjá einum var tað ov langt at koma, men hann sendi eina heilsu.

Tey møttust fyrst í skúl-anum og fóru síðani til Viðareiðis at eta døgurða. Per helt eisini røðu undir borðhaldinum. Tann segði frá foreldrunum, hvussu tey allar dagar høvdu tosað um, hvussu væl tey vóru móttikin í Føroyum. Hann tók eisini til, hvussu

stórir munurin er nú, tá flóttarfolk verða móttikin av politinum og tá foreld-ur hansara komu til Klaksvíkar og vóru móttikin sum familja. Ein lærari, sum Per minnst var Hákon Djurhuus. Tað var hann, sum skipaði fyri at útvega norðmonnunum innivist, so hvørt teir komu til Klaksvíkar.

Stuttligt at vera aftur í Føroyum Per helt, at tað var stak stuttligt og hugnaligt at vera aftur í Føroyum. Hann hevði tikið sær góða stundir at ganga runt í Klaksvík og minna seg á gamlar dagar. Hann hevði ofta verið í Føroyum, síðan hann fór aftur til Noregs, men hetta hevði altíð verið við fiskiskipi og tá hevði man ikki altíð tað nógvu tíðina at ráða yvir. Nógv er sjálv-andi broytt í Klaksvík, men meira enn so er okkurt eftir av tí gamla.

Per hevur bert gott at minnst aftur á tíð sína í Føroyum. Tey høvdu tað so gott, sum tey kundu ynskja sær tað, sjálvandi burtursæð frá at tað var krígstíð.

Tá fyrstu tíðina búðu tey í kjallaranum hjá Jógvan Kjølbro, seinni hjá Nølla syni hansara. Síðani

fluttu tey norður á Stengurnar og har var heimurin hjá Per og hansara javnlíkum. Tað var ikki ofta, tey fóru aðra staðir.

Í einari av frásagnunum høvdu vit eina frágreiðing um, tá "Silva" varð bumbað av týskarum, og Johannes Henriksen, sum var staddur í maskinrúminum, mundi fingið ein bumbu undir vangan. Hesa hending minnst Per væl, hóast hann bert hevur verið eini fimm ár tá.

Sum rímligt er, lærði hann eisini føroyskt, og nakað væl hongur eftir enn.

Tá Kaj fekk brell eftir hekkutrolarum Per hevur verið sjómaður alt sitt lív, og alla sína tíð á sjónum hevur hann verið maskinmeistari á skipum hjá Ervik. Nú hevur hann lagt frá sær, og hetta gevur honum so eisini tíð at vitja í Føroyum sum turistur.

Skipasøgan hjá Ervikættini gongur heilt aftur í 30-árin, tá fyrsta "Juvel" varð bygd. "Juvel" var línubátur, og høvdu teir línubátar heilt fram til endan av 60-unum. Tá bygdu teir verksmiðjutrolaran "Labrador". Tann fyrsti skiparin, sum eisini skuldi leggja teimum lag á, var Kaj hjá Mortan ella Kaj Johanne-

Per Egil Ervik inni á skrivstovuni hjá FF.

sen. Og tað stuttliga var, at við á "floksveitsluni" var eisini Mortan hjá Kaj, so tað er ikki so torført at gita, hvat teir hava tosað um!

Søgan er annars hendan, at Rasmus Ervik og Kaj kendust væl frá tíðini í Føroyum, og teir vóru vinir. Ervikkarnir vóru óførir línumenn, men kendu ikki nóg til trol. So tá teir fóru at fáa sær trolarar, varð Kaj biðin um at koma við fyrsta túrin at leggja teimum lag á. Og hetta kom so eisini at fáa týdning fyri føroyska trolarasøgu. Í Føroyum var um hetta mundi bert ein hekkutrolari, og tað var "Kap Farvel" í Vestmanna. Hetta var í tí tíðini, tá Kaj framvegis sigldi við gamla "Skálaberg", sum var síðutrolari.

Kaj gjørdist púra hugtíkin av teirri nýhugsan, sum lá í einum slíkum hekkutrolara, sum "Labrador". So hann tók beinanvegin stig til at fáa gjørt tekning til ein slíkan, sum fyrirøkan hjá Kjølbro skuldi byggja. Hetta var táverandi stjórin Svend Thulesen við uppá, og søkt varð til landsstýrið um innflutningsloyvi og

stuðulslán. Sum ofta gekk seint at fáa svar. Men ein dagin tók Kaj sær um reigg og fór inn at tosa um hetta málið við Kristian Djurhuus, sum tá var lögmaður. Tað var vekt aftan fyri orðini hjá Kaj, so tá 20 minuttir vóru farnir var leyst og liðugt, og Kjølbro kundi bíleggja sín fyrsta hekkutrolara "Sjúrðarberg", núverandi "Ljósafelli". Kaj fekk tá eisini hugskotið um at gera tveir trolbanar, men hetta kom ikki í lag fyrr enn seinni.

Labrador var seinni keyptur til Føroyar og fekk navnið "Polar Sea", sum seinni varð broytt til "Palli hjá Mariannu". Hesin endaði í Suðurafrika, har hann sakk, og úti við 30 av manningini sjólótust.

Eggjaðu til nýhugsan í New Zealandi Í 1989 fingi teir Ervikbeiggjarnir ein nýggjan "Labrador", sum eisini var verksmiðjutrolari. Umstøðurnar í norskum sjógv vóru tá so trongar, at teir fóru so langt burtur sum til Australia at veiða. Her vóru teir í umleið eitt ár. Tá fóru teir til New Zealand. Mótsatt royndunum hjá føroyingum, so eydnaðist hetta sera væl hjá norðmonnum, og so við og við fóru 10 norskir trolarar á hesar leiðir, og nakrir av teimum eru har enn. Tá teir komu til New Zealand kendu teir einki til havfiskskap har. Teir høvdu bert útróður við smærri bátum, og teir fiskaðu einans ávísar tíðir á árinum.

Men tá fiskimenn á staðnum sóu, hvussu væl tað bar til hjá norðmonnum, fingi teir eisini brell og úrslitið varð, at Ný Zealendingar fingi heilar 30 verksmiðjutrolarar, sum tað hevur gingist væl hjá.

1. Jóhannes Rasmussen, 2. Helgi Brekku, 3. Kirstin Klakk, 4. Jón Hansen, 5. Martin Heldarskarð, 6. Trygvi Johansen, 7. Liden Jacobsen, 8. Helga Hansen, 9. Michael Matras, 10. Eilef Nielsen, 11. Gertrud Sigurðsson, 12. Mortan Johannesen, 13. Schønning Hansen, 14. Per Egil Ervik, 15. Maina Johannesen, 16. Katrin Thomsen, 17. Eiler Samuelsen, 18. Odd Fjalsbak, 19. Hergerð Jacobsen, 20. Kristianna Heinesen, 21. Kirstin Petersen, 22. Richard Thomsen, 23. Jørga Jacobsen, 24. Solveig Heinesen, 25. Símin Júst Mellemgard, 26. Mathilda Poulsen, 27. Grethe Havn Rasmussen, 28. Bergfríð Husgaard, 29. Ása Vágshøg, 30. Minna Isaksen, 31. Ellinor Jensen, 32. Fanny Andreasen, 33. Turid Fugl, 34. Malena Hendriksen, 35. Sámál J. Hansen, 36. Signhild Biskupstø, 37. Ásbjörg Leivsgarð, 38. Tormeina Johannesen, 39. Ruth Isaksen, 40. Jóngerð Purkhús, 41. Ingvør Krosstein. Ingun Lützen vantar á myndini, men var við til veitsluna.

Per leggur blómur á grøvina hjá sínum lítla systkinabarni Trygvi, sum doyði bert 2 mánaðar gamal í 1943.

Men eftir tí, sum Per hevur frætt, er minni at fáa nú.

Í dag hava Ervik menninir ein verksmiðjutrolara "Juvel", sum ein part av árinum fiskar tosk og virkar hann umborð, og sum hin partin fiskar rækjur. Tá teir eru á toskaveiðu, eru 30 mans við, og tá teir eru á rækjuveiðu, eru 15 mans við. Skipið er heldur størri enn størstu føroysku rækjutrolarnir. Per letur ikki so illa at rækjuveiðuni, tí nú eru prísirnir við at fara upp. Tað seinasta, sum frættist um ídnaðar-rækjur, er ein prísur sum er 13-14 kr. pr.kg. Hetta svarar til kr. 11.50-12,50 í okkara peningi. So kanska er vón fyrri framman kortini, eisini hjá okkum.

Nú er tað triðja ættarlið, sum rekur Ervikfyrirtøkuna. Teir hava dugað

at sett fólk við, og børnini hjá teimum fyrstu Ervik systkjunum eru um at náa eftirlønaráldur. Men nú eru tað teirra synir, sum standa á brúnni.

Ervikættin er sera fegin um søguna um norðmenninar undir kríggnum, sum hevur verið í FF-blaðnum, og sum teir eru ein partur av. Sum tað sæst á myndunum, vóru vit eisini saman úti á kirkjugarðinum, og lögdu blómur á grøvina hjá systkinabarninum hjá Per, lítla Trygva, sum doyði sum nýfðingur. Hann varð sonur Lisu og Kjell Ervik.

Vit eru eisini fegin um at hava kunnað skrivað hesa søguna og harvið staðfesta felagsskapin millum Føroyar og Noreg, sum Per Ervik og øll hansara ætt meta seg at vera ein part av.

Samfelagskjak – betri samskipti, so nakað kemur burturúr

Í royndini at fáa eitt orðaskifti um búskaparráðið endurgeva vit tað sum Arbeidsgevarafelagið segði í riti sínum Vinnusjónarmið í 2002. Vit hava skrivað okkara viðmerkingaruttan at skeita eftir hesum sjónarmiðum, og sum tað sæst eru sjónarmiðini hjá teimum og okkum meinlík. Sum tað skilst hevur Búskaparráðið ikki tikið hesi sakligu sjónarmið hjá arbeidsgevarum til eftirtektar, so niðurstøðan er tann sama í 2004 sum í 2002.

Hagtøl og metingar av búskapinum eru grundarlagið undir samfelagskjakinum. Fyri at fáa eitt so gott samfelagskjak sum gjørligt er neyðugt, at samskipti er millum allar partar, so allar metingar og meiningar koma fram, og almenna vitanarstøðið hækkar. Partar eru eitt nú politikarar, embætisfólk, vinnan, fjølmiðlar og relevantir stovnar.

Serliga Búskaparráðið skal samskipa hetta samskiptið. Føroya Arbeidsgevarafelag heldur ikki, at Búskaparráðið í sínum síðstu frágreiðingum hevur megnað hesa uppgávu

nóg væl. Frágreiðingarnar eru ov teoretiskar og taka í alt ov lítlan mun hædd fyrri, hvussu veruleikin sær út. Hetta kemst móguliga av, at Búskaparráðið tosar ov lítið við relevantu partarnar í samfelagslívnum. Til dømis hevur nærum einki samskipti verið millum Búskaparráðið og feløgini í Vinnuhúsinum.

Føroya Arbeidsgevarafelag heldur tað hava alstóran týðning, at Búskaparráðið metir um gongdina og bygnaðin í búskapinum, men verða frágreiðingarnar ov teoretiskar, skilja móttakararnir ikki boðskapin. Hetta er

støðan í dag, og hon er óheppin, tí skal Føroya fólk lurta, krevst virðing fyrri Búskaparráðnum.

Føroya Arbeidsgevarafelag ivast eisini í, um Búskaparráðið skal koma við ítøkiligum uppskotum um, hvussu tilráðingar hjá ráðnum skulu fremjast í verki. Her verður millum annað hugsað um fiskidagaskipanina, sum Búskaparráðið skeyt upp. Ein uppgáva hjá ráðnum er at birta upp undir kjak, eisini um eitt so trupult mál sum at krevja tilfeingisrentu fyrri fiskiskapin undir Føroyum. Men hovuðsuppgávan er at leggja

lunnar undir kjakið við lættfatiligum greiningum, eins og ráðið gjørdi í sambandi við eftirlønarspurningin. Tá eitt felags vitanarstøði er fingið til vega, og ikki fyrr enn tá, eru allir partar til reiðar at viðgera ítøkiligar loysnir. Uppskotið hjá Búskaparráðnum um fiskidagaaktión kundi ikki vinna frama, tí uppskotið datt sum ein liðug loysn úr leysari luft, áðrenn nøkur felags fatan var fingin fyrri málinum.

Tíðaravmarkaði størv

Stýrimenn og maskinmeistari

Við hesum verða tvey parttíðarstørv sum stýrimenn/dekkarar og eitt parttíðarstørv sum maskinmeistari lýst leys.

Størvini eru tíðaravmarkaði til 31. desember 2004, tó við móguleika fyrri at bliva føst størv.

Tey, ið sett verða, mugu kunna byrja í størvunum beinanvegin.

Størvini

Viðkomandi byrja umborð á Teistanum, men kunnu verða flutt.

Arbeids- og vaktarskipanin verður fyriskipað í mun til galdandi ferðatælan hjá skipunum.

Bæði stýrimansstørvini á Teistanum verða skipaði soleiðis, at viðkomandi koma at hava eitt kombinerað størv sum stýrimaður/dekkari.

Maskinmeistarastørv á Teistanum verður skipað soleiðis, at viðkomandi kemur at sigla ávísar dagar hvørja viku.

Førleikakrøv

- Stýrimaður
- Vinnubræv sum stýrimaður við handilsskipum
- GMDSS, GOC
- Prógv í nýtslu av bjargingarútgerð
- Heilsuprógv
- Roykkavari

Maskinmeistari

- Vinnubræv sum maskinmeistari ella maskinistur
- Prógv í nýtslu av bjargingarútgerð
- Heilsuprógv
- Roykkavari

Umsøkjara, sum hava tilbúgvingar- og FRC-skeið, hava fyrirun.

Annars rokna vit við, at tú hevur góð samstarvsevni, dugir at arbeiða sjálvstøðugt, ert fyrirkomandi og røkin.

Setanartreytir

Setanartreytir verða sambært sáttmála millum Fígghjarmálaráðið og avvarandi yrkisfelag.

Umsóknir

Umsóknir við avriti av prógvum og móguligum ummælum skulu sendast til:

Strandfaraskip Landsins

att. Rakstrardeildin

Boks 88

FO-110 Tórshavn

og skulu vera fyrirtekuni í hendi í seinasta lagi fríggjadagin, 30. juli 2004.

Nærri upplýsingar um størvini kunnu fáast við at venda sær til Nainu Samuelsen, manningarsamskipara, tlf. 54 30 44 ella e-post: nbs@ssl.fo

Per og kona hansara Torbjørg við grøvina hjá Trygva.

Metingar hjá ymisku skipabólkunum um støðuna í teimum einstøku fiskastovnunum

Umboð fyri teir ymsu veiðubólkarnar í fiskidaganevndini gjørdur sínar metingar av støðuni í fiskastovnunum hjá teimum ymsu skipabólkunum. Vit meta hesar metingar at vera av áhuga hjá okkara lesarum og verða tær endurgivnar her.

Bólkur 2: Partrolarar

Upsi:

Tað er sera nógv til av upsa. Líkamikið hvar ein fiskar, so er upsi at fáa, og upsin er gjøgnumgangandi smáur. Í ár er upsin smærri enn nakrantíð.

Gongdin er at upsin verður smærri og smærri fyri hvørt fiskiár.

Eftir hesum at døma, hava fleiri góðir árgangir verið av upsa í fleiri ár. Liviumstøðurnar hjá teimum nýggju árgangunum mugu tí metast at hava verið góðar í fleiri ár á rað.

Fyri 4-5 árum síðani vóru góðir árgangir, og hesin fiskur skuldi sæst aftur í veiðuni í fjør og í ár av størri upsa – men lítið er til av hesum fiski.

Annars er upsin gjøgnumgangandi feitur, hetta merkir at føði er til upsan.

Tann upsin sum er djúpt er bæði feitur og stórur, men rúgván er ikki so stór. Upsin á grunnum vatni er nógv smærri.

Tær leiðir har svartkjaftatrolarnir fiska, kann eisini vera nógvur upsi at fáa.

Av fiskamongdini sum er í trolinum, kann upsi væl vera fleiri %, so hetta gevur ábending um, at nógv meiri av upsa blívur fiska, enn tað sum blívur skrásett.

At vísa á, at tað er so kunnu m.a. snellubátarnir greiða frá. Bæði toskur og upsi eru ofta at fáa uppi í sjónum.

Partrolarnir meta at tað skal vera nóg mikið av fiskidøgum, fyri at klára at tynna út í upsastovninum. Talið av upsa er so stórt, at teir hava ikki nóg mikið av pláss. Út frá hesum kundi ein mælt til at økt um fiskidagatalið fyri bólk 2, um tað færdi til at støddin av upsanum sum varð fiskaður bleiv størri.

Toskur:

Toskurin er minkaður nakað í tali fyri allar leiðir, men hildi verður at stovnurin er nøkulunda á tí støði hann plagar at vera fyri miðal fiskiár.

Á kantinum á Føroya Banka er stórur og feitur toskur at fáa.

Toskurin eystanfyri er

góður. Har er stórur og feitur fiskur at fáa.

Bólkur 3: Línuskip

Toskur:

Toskurin er vanliga rak hesa tíðina av árinum, og í ár sær toskurin nøkulunda út sum hann plagar, móguliga eitt sindur rakari enn fyri miðal ár.

Toskurin er eisini sera smáfallandi. Fyri hvørt ár, fleiri ár á rað, er toskurin gjøgnumgangandi blivin smærri. Tað blíva færri og færri stórir toskar, og fleiri og fleiri smáir toskar.

Vestanfyri Mykines er toskurin serstakliga rak.

Hýsa:

Hýsustovnurin er sera stórur, tí allastaðni á Landgrunninum har fiskað verður, er hýsa at fáa.

Hýsan er gjøgnumgangandi smá, so útifrá tí má sigast at fleiri góðir árgangir eru komnir inn í stovnin, og helst eru stórir árgangir á veg inn, tí tað letur til at hýsan blívur meiri smáfallandi ár eftir ári.

Hýsan er hampuliga væl fyri tá ið tað kemur til fiti. Hýsan hevur onkuntíð fyrr verið feitari hesa tíð á árinum. Hetta merkir móguliga, at tað er ov lítið av føði til at hýsan skjótari fær vaksið seg stóra.

Longa:

Føroysk línuskip fiska mest eftir longu um summarið, tá ið norðmenn eru farnir.

Longan fæst allastaðni, bara ein fiskar nóg djúpt.

Longan er feit, so hetta bendir á, at nóg mikið av føði er hjá longuni.

Støddin er hampulig – Longan er ikki so stór sum í 70'unum, men onkur stór longa er ímillum. Annars eru fleiri árgangir inni í veiðuni, so metast má, at stovnurin er væl fyri.

Brosma:

Brosman er smá, men feit. Brosma er allastaðni at finna, bara tú fert nóg djúpt.

Føroya Banki:

Har er nógvur toskur, allar støddir og toskurin er

væl fyri, men toskurin er smærri í ár enn undanfarin ár.

Bólkur 4: Útróðrarbátar yvir 15 t

Flatfiskurin:

Nógv er til av flatfiski. Metast má at stovnurin er væl fyri, tí allar støddir eru at fáa, og talið av fiski má metast at vera líka stórt sum undanfarin ár.

Flatfiskurin er væl í holdum – hann er feitur, so metast má at nóg mikið av føði er til flatfiskin.

Hetta bendir so á, at føðigrundarlagið hjá flatfiskinum er gott.

Út í frá hesum má metast at grundarlag er fyri at geva fleiri fiskidagar eftir flatfiskinum.

Toskur:

Toskurin er hampuliga væl fyri.

Tey økir eystanfyri har trolbátarnir fiska er toskur at fáa.

Tað letur til at eingin trupulleiki er at fáa tað hjáveiði nøgd av toski, sum bólkur 4 hevur loyvi til. Út ifrá tí verður mett, at toskastovnurin er hampuliga væl fyri. Tað hevur tó onkuntíð verið meiri toskur at fáa.

Bólkur 4 fiska mest eystanfyri, og har vísir tað seg, at toskurin er væl fyri, tí hann er ikki rak. T.v.s. at nóg mikið av føði er á hesum øki.

Vestanfyri er fiskurin rak.

Annars letur tað til, at minni er til av toski í ár samanlíkna við seinasta ár. Eingin grund er tó at halda, at stovnurin er minni enn hann plagar at vera fyri miðalár.

Hýsa:

Hýsan er gjøgnumgangandi smá, og tað letur til at hon blívur meiri smáfallandi fyri hvørt ár. Hetta kundi so bent á, at fleiri góðir árgangir eru komnir inn í hýsustovnin, og aðrir góðir árgangir eru á veg inn í hýsustovnin.

Samanumtikið kann sigast, at hýsan er javnt rak allastaðni. Hesa tíðina á árinum, plagar hýsan eisini at vera rak, og feitari um heystið. Gjøgnum hetta fiskidagaárið hevur

gongdin viðvíkjandi hvussu hýsan hevur verið fyri, eisini fylgt tí vanligu gongdini.

Bólkur 5: Útróðrarbátar undir 15 t

Toskur:

Nakað av toski er at fáa, men ikki so nógv sum tað onkuntíð hevur verið.

Toskurin er hampuliga væl fyri, men hann hevur eisini onkuntíð verið feitari hesa tíð á árinum.

Tann smái toskurin er feitari enn størri toskurin.

Toskurin eystanfyri er betri fyri enn vestanfyri.

Hýsa:

Nógv er til av hýsu. Serliga nógv er til av smáari hýsu. Smáhýsan er feit,

men tann størri hýsan er ikki so feit.

Samanumtikið:

Tosk:

Fyri tosk má ein meta, at stovnurin er hampuliga væl fyri bæði tá ið talan er um stødd á stovni, og hvussu væl í holdum fiskurin er.

Nógvur toskur er at fáa, men ikki so nógv sum tey seinastu árin. Metast má at stovnurin nú er á einum støði, sum hann plagar at vera fyri eitt miðal fiskiár, men toskurin er ikki so feitur, sum hann onkuntíð hevur verið.

Hýsa:

Sera nógv er til av smáari hýsu, og hýsan er hampuliga væl fyri, tá ið talan er

um fiti. Tað kundi týtt upp á, at hýsustovnurin er so stórur, at ikki er nóg mikið til av føði til hýsuna, so at hon kann veksa optimalt.

Upsi:

Upsastovnurin er eisini væl fyri, tí nógv er til av smáum upsa. Men heldur ikki her er nóg mikið av føði, til at stovnurin kann veksa tað sum er móguligt, tí upsin blívur meiri smáfallandi ár eftir ár.

Føroya Banki

Fiskarí á Føroya Banka er minka nakað seinastu tíðina.

Samanlíkna við somu tíð í fjør, so er fiskarí minni

Talva 1: Meting frá skipabólkunum, um hvussu toska-, hýsu, upsa- og flatfiskastovnarnir eru fyri

Fiskaslag	Toskur	Hýsa	Upsi	Flatfiskur
Skipabólkur				
2				
stødd á stovni	-		++	
stødd á fiski	0		0	
fiti	0		0	
æti	0		0	
3				
stødd á stovni	-	+		
stødd á fiski	-	0		
fiti	-	0		
æti	0	0		
4				
stødd á stovni	-	+		+
stødd á fiski	0	0		+
fiti	-	0		+
æti	0	0		0
5				
stødd á stovni	-	+		
stødd á fiski	0	0		
fiti	0	0		
æti	0	0		

Frágreiðingar: 0 = sama støða sum fiskiárið 2003-04
+ = eitt sindur betur enn fiskiárið 2003-04
++ = nógv betur enn fiskiárið 2003-04
- = eitt sindur verri enn fiskiárið 2003-04
— = nógv verri enn fiskiárið 2003-04

FFblaðið
BLAÐ VERKA- OG VEIÐIMANNA

Ring um lýsingar á tlf. 31 15 69
ella send eitt fax á 31 87 69

gegur
MEIRI
MINNI

Annar partur av søguni um skipið Anana:

Úr Grønlandi til India við "Ananu"

**At taka úr
blaðnum**

 Síðurnar 9,
10, 15 og 16
kunnu takast
úr blaðnum

Hetta er seinni partur av frásøgnini um "Ananu". Byrjað verður við frásøgn frá 1936 – seinna árinum undir Grønlandi og endað verður við frásøgn um, hvussu Sverre Mortensen endaði í India. Vit fáa eisini eitt sindur at vita um lívið hjá Sverra, eftir at hann hevði siglt við "Ananu", m.a. fáa vit nakað at vita um teir motorarnar, sum hann hevur gjørt.

Í seinasta blaði høvdu vit frásøgn um "Ananu" og um fyrra árið hjá teimum við útróðrarbátum undir Grønlandi í 1935. "Anana" sigldi sum farmaskip veturin 1935/36 og fór aftur til Grønlands við útróðrarbátum á vári í 1936. Frá hesum árinum hava vit fleiri persónligar frásagnir.

Tann fyrsta er frá Johan Vilhelm Mohr, kallaður Lill, og er hon úr bókini hjá Niels Juel Arge "Teir sigldu úti". Petra, einkjan eftir Niels Juel, hevur verið so beinasom at lata okkum endurgeva tað, sum Niels Juel hevur skrivað, og sum eisini er ein fortreyt fyri at kunna lýsa søguna so frægt, sum tað nú verður gjørt.

"Anana" hevði fingið annan lit, tá hon í 1936 fór aftur til Grønlands. Her verður hon gjørd klár.

Sverri sum messudrøngur Vit hava hitt tann 82 ára gamla Sverra Mortensen av Argjum, sum fekk longri tíð við "Ananu" enn teir flestu. Hann greiðir frá:

Eg fylti 14 ár í mars, sum eg fór við "Ananu" 1. juni í 1936. Tað gekk soleiðis fyri seg, at eg átti ein beigga, Poli, sum hevði verið við "Ananu" í 1935. Og nú árið eftir skal "Anana" gera klárt at fara næsta túr. Eg fekk ein so brennandi hug at sleppa við. Eg fór oman til partafelagið Uvak og spurdi Christian Holm Jacobsen, sum var stjóri, um eg ikki kundi fáa kjans at koma við sum messudrøngur. Hann helt fyri við meg: "Eg haldi, at tú ert so lítill, at tú skalt vera heima hjá mammu tíni eitt sindur afturat". Hetta vóru ikki góð boð at fáa, og lagið var ringt. Nú mátti eg fara út aftur at fortelja fyri mammu, at eg fekk ongan

kjans. Men tað var einki at gera við tað. Tað gingu nakrir dagar, so ringir telefonin – vit høvdu telefonstøðina tá – og nú er tað partafelagið Uvak, sum sigur, at eg má gera meg kláran at koma við. Nú hevði eg kortini fingið kjans. Hetta komst av, at ein messudrøngur varð blivin sjúkur, og kundi ikki fara við. Hesin var Knút Háberg, sum seinni gjørdist sparikassastjóri. So eg fekk at enda kjansin, sum eg so brennandi ynskta mær.

Vit, sum kalla okkum "Teir fyra" plaga at fara út at syngja fyri fólki, og einaferð, tá vit vóru og sungu á Lágargarði, hittust vit báðir Knút aftur. Vit komu at prátta um tað ferðina, tá eg slapp við sum messudrøngur, og tá helt Knút fyri, at eg kundi takka honum fyri, at eg var sloppin við, og tað var eisini rætt.

Sum sagt, so slapp eg

við "Ananu". Eg hevði ikki nógva tíð at umráða meg. Klokkan var um hálvgrum ellivu, tá reiðarið ringdi, og ásett var, at skipið skuldi sigla um 2 tíðina, so her mátti berast skjótt at. Mamma mín fekk einki gjørt, tí hon varð lammað av eini heilabløðing, sum hon hevði fingið tvey ár frammanundan, so Maja (Dalsgaard) systir mín mátti fara at taka sær av at fáa meg riggaðan til.

Sjey messudreingir Eg fór so umborð. Vit vóru sjey messudreingir. Eg minnst nøvnini á teimum. Ein var úr Lørvík, sum kallaðist Asbjørn. Ein úr Kollafirði, sum kallaðist Hans Jacob. Hann doyði í flogvanlukkuni í Mykinesi í 1970. Úr Havn vóru Poul Poulsen, hjá Karl á Kák, Marius Kamban, Halgir Winther og Lill. Og tað eru bara eg og Lill, sum eru á lívi.

Vit fara so av Havnini

vestur um. Vit vóru allir so ringir av sjóverki, at tað var ikki hugsingur um, at vit kundu gera nakað sum helst. Men so komu boð úr offisersmessuni, har sagt varð, at tann av okkum, sum fyrst kom fyri seg, skuldu arbeiða í teirra messu. Tað fall í mín lut. Annars var ætlanin, at eg skuldi vera messur har afturi. Teir kallaðu tað afturi í pumpuni. Har var eitt upphaldsrúm til flekjararnar, og tað var beint upp yvir skúrvuni. Eg var faktisk bangin fyri, at eg skuldi enda har afturi, men varð bjargaður burtur úr tí á hendan hátt.

Umboð vóru 26 útróðrarbátar, og til hesar 26 bátarnar hoyrdu 104 mans. Síðani var tað sjálvmanningin á "Ananu", sum taldi 56 mans. Tilsamans vóru vit 160 mans. Umboð varð eisini ein krumbúð.

Og so gekk leiðin yvir til Grønlands. Vit komu

yvir í gomlu Føroyingahavnina, og har riggaðu vit bátarnar til at fara á sjógv, so teir kundi byrja at rógva út. Vit sigldu nakað út frá, og soleiðis gekk tíðin har uppi.

"Anana" lá til havs. Bátarnir fóru avstað um morgunin, og ofta hendi, at tað gjørdist myrkt í tóku. Tá varð ringt við eini klokku, so bátarnir skuldu hoyra, hvar "Anana" var. Men, sum vit eisini greiddu frá í seinasta blaði, so hendi tað seg meira enn so, at bátarnir høvdu trupult við at finna aftur at borði.

Bátarnir komu annars vanligu aftur um kvøldið. Teir fiskaðu og lótu fiskin til skipið, og so vóru flekjarar og aðrir umboð, sum hagraiddu fiskin.

Allir bátarnir høvdu motor, onkur hevði gløðihøvd motor.

Vit komu ongantíð til lands við "Ananu", tí har var eingin kei at leggja til.

Vit vóru eina ferð inni og tóku vatn. Vit fóru inn undir ein leka og ein pressending varð lögð undir, og so rann vatnið niður í pressendingina, og síðan skuldi vatnið fáast umboð. Hetta var sera langrøkið. Sum sagt vóru vit 7 kokkadreingir og í hvussu er tveir kokkar. So her var nóg mikið at gera. Alt skuldi jú gerast umboð – eisini tað at baka breyð.

Vit sóu land, tá tað var klárt í veðrinum. Vit fiskaðu eisini í fríløtunum. Eina ferð sendu teir meg eini ørindi aftur í messuna. Teir skuldu halda snørið, meðan eg var burturi. Tá eg kom fram aftur, nú er á, men tá høvdu stavnarnir hongt nakrar fiskar í snørið. Hetta var slíkt beistavesin, sum ofta varð gjørt móti ungum dreingjum.

"Anana" var eitt stórt skip – 4.700 tons – Norðmenn, sum keyptu hana

Framhald á næstu síðu

seinni, hildu fyrri at hon var sum ein undirvatnsbátur, tí hon lá so tungt í sjónum.

Vit vóru fyra mánaðir burtur. Tá vit skuldu fara at sigla heim, var stór frøði á øllum. Allir bátarnir blivu settir inn á dekk-ið og vórðu væl surraðir.

Tá vit vóru komnir heim, blivu allir bátarnir loraðir út aftur, og síðan fóru útróðrarmenninir – hvør við sínum báti – til hús. Messudreingirnir, sum skuldu vera hjá útróðrarmönnum, fóru eisini til hús.

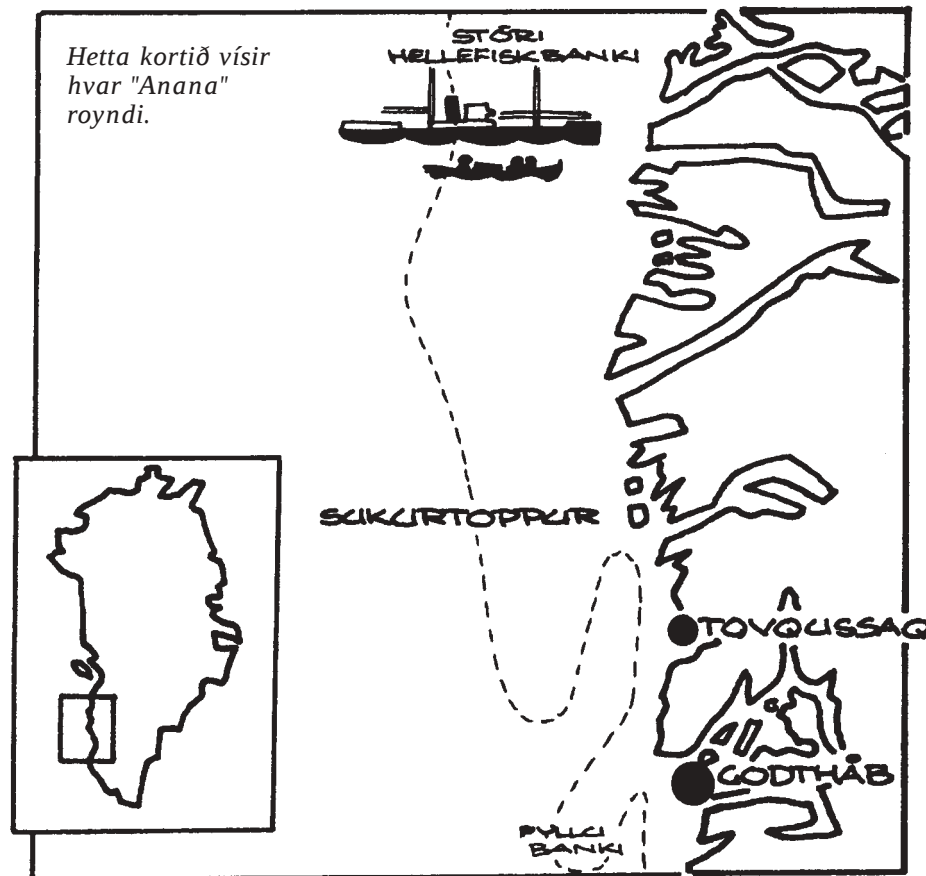
"Anana" fór síðani at sigla runt oyggjarnar at taka fisk inn. Vit vóru á Klaksvík, inni í Eysturoynni, á Sørvági og í Vági, og so var siglt niður til Italia við fiskinum og har vóru vit bæði í Napoli, Genova og Livorno.

Skipari á "Ananu" var Victorinus Joensen, Esmar Fuglør var 1. stýrimaður og Sofus Andreassen av Strondum var 2. stýrimaður. Johan Samuelson var 3. stýrimaður.

Johan Jacobsen úr Vestmanna var 1. meistari.

Hitti havnamann á gøtuni í Genova. Eg skal fortelja eina líta hending, sum mær var fyrri, meðan vit vóru í Genova. Eg hevði frí hendan dagin, og var farin ein spákitúr eftir keiuni. Tá eg hevði gingið eitt petti, mæti eg einum offiseri í flottum uniformi.

Beint sum vit skulu fara framvið hvør annan letur í offiserinum: "Tú skuldi væl ikki verið sonur Rakul og Mortan á Geil, ha" og rætt var, foreldur míni

Hetta kortið vísir hvar "Anana" royndi.

vórðu nevnd Rakul og Mortan á Geil. Tá bleiv eg kløkkur. Tað vísti seg, at hetta var Diaba, sonur Evu og Tummas í Rættará. Hann sigldi sum maskin-meistari við einum danskum skipi, sum kallaðist "Kristian Sass".

Og í sama viðfangi kann eg eisini siga tað, at Poli beiggi mín og Magnus, beiggi Esmar Fuglør, sum var 1. stýrimaður við "Ananu", fingi báðir kjans við "Kristian Sass". Teir fóru so av "Ananu" í Genova umborð á "Kristian Sass".

Pola, beiggja mín, sá eg ongantíð aftur, frá tí hann fór úr Genova við "Kristian Sass". Hann fór seinni í land og á diakonskúla. Hann druknaði undir krig-

num í 1944. Hetta hendi í Sønderborg á Als. Hann var farin at svimja og fekk krampa. Hann fekst á land, men tað fekst ikki lív í hann aftur. Hann var forlovaður við eini gentu í Viborg, og hann varð grivin har. Beiggi mín Frits var til jarðarferðina, og tá hittu hann fyrstu ferð gentuna hjá Pola. Tey giftust og fingi fyra børn.

"Anana" seld

Vit koma so heimaftur eftir at hava landað fiskin. "Anana" skuldi síðan niður til Leith í dokk. Men so hendir tað, at hon verður seld yvir til Noregs til Skoglandreiðarið í Hauge-sund.

Tað vóru fleiri grundir fyrri, at "Anana" varð seld. Ein var, at leiðslan í Uvak hevði ampa av trygdini hjá útróðrarmönnum. Tað var nú ikki tað sama at hava útróðrarstøð á víðum havi og á landi. Menn kundu jú lættliga villast frá skipinum í vána-ligum líkundum. Ein onn-

ur orsök var, at prísurin á skipum var nógv uppfarin vegna krigshóttanina í Europa, so nú var møguleiki fyrri at fáa slætt borð.

"Anana" skuldi sigla undir Panamaflaggi, og fekk navnið "Angelo". Skiparin kom til mín og segði, at um eg vildi halda áfram at sigla við, so mátti eg fara við skipinum. Hann gjørdist so stýrimaður og eg var messudrongur.

Tá var eg byrjaður at arbeiða har frammi í pantarinum hjá hovmeistar-anum. Men nú skuldi eg aftur í messuna. Hovmeistari var Poli Olsen úr Vestmanna. Skipið verður siglt yvir til Haugesund, og har verður farið í holt við at brenna ymist burtur úr skipinum, m.a. tað sum hevði verið uppihaldsrúm í mittlastini. Lastin var gjørd aftur til tað, sum hon hevði verið frammanundan. Tá hetta var gjørt liðugt, var skipið sigliklárt.

Vit byrjaðu við at sigla

við málmi millum Narvik í Noregi og England. Hetta var málmur, sum kom í vagnum úr Svøríki. Málmurin varð stúrtaður niður í lastina, so tað var skjótt at lasta. Eina tíð sigldu vit aftur og fram. Vit sigldu innanskers fram við norsku strondina. Tá vit komu til Noregs fóru vit til Ålesund, tóku loðs har og sigldu síðani upp til Narvik.

So eina ferð koma vit inn í Ålesund at taka loðs. Loðsbáturin kemur út í móti okkum. Johan Samuelson var 3. stýrimaður umborð hjá okkum. Hann var úr Sumba, og hann gjørdist seinni navigatiónsskúlalærari í havn. So sigur hann við meg: "Tú, kennir tú ikki handan mannin, sum situr har afturi í bátinum?" "Nei, eg kendi hann ikki". So flennir hann við. Men tá báturin nærkast, siggi eg, at hetta er pápi. Hann førði ein norskan trolara tá, sum kallaðist fyrri "Kelt". Hann sat inni á støðini hjá loðsunum á landi, tá hann hoyrði, at loðsbáturin skuldi út til ex-"Ananu". Jú, tá var tað pápi, sum kom út við loðsinum, og vit fingi eitt lítið prát saman. Steðgurin var ikki stórir. Hann var bara tann tíðin tað tók loðsinum at koma umborð.

Sigldu upp á Russland í Stalintíðini. Tá vit so vóru lidnir við hetta chartrið, skuldi skipið sigla millum Svalbard og Rusland, og vóru vit tá bæði í Murmansk og Arkangelsk. Vit fóru upp til Svalbard eftir koli. Har vóru jú kolanám, sum russar róku. Vit sigldu við kolalastini yvir til Murmansk, og har skuldu vit taka umborð olju og props, sum verður nýtt til kolagrevstur, at hava við yvir aftur. Vit sigldu nakrar ferðir aftur og fram.

Í Ruslandi var ógvuliga

strangt, og skal eg siga frá eini hending mær var fyrri. Vit vóru nakrir, sum fóru í land, og so mæta vit vaktarmonnum. Nú er tað ein, sum ansar eftir, at passið, hann hevur uppi á sær, ikki er hansara pass. Hann hevur tikið skeivt pass úr skuffuni, har øll passini lógu. Vit vóru so stutt frá skipinum, at hann kundi rópa umborð og biðja teir fara eftir passinum hjá sær, men her var eingin bøn. Hann skuldi umborð aftur, so hann slapp ikki saman við hinum í land.

Til India

Tá hetta chartrið var liðugt, fingi vit boð um at fara niður til Gdynia og Gdansk í Polen. Vit skuldu fara ein túr til India við transittoli, sum sá út sum múrsteinar. Vit máttu fara gjøgnum Gibraltar sundið. "Anana" hevði lítil kraft, hon sigldu bert sjei mil. Tá harður streymur var, máttu vit liggja uttan fyrri og bíða, inntil rákið linkaði. Hetta var eisini galdandi fyrri aðrar enn okkum. Vit fóru so til Port Said, fyrri síðani at fara gjøgnum Suez veitina. Fyrst komu vit til Alexandria. Og har komu hesir handilsmenninir umborð. Tað vóru nakrir, sum kalladust Mosesmenninir – Gamli Moses og synir hansara. Teir seldu ymiskt. M.a. høvdu teir ein kikara, sum teir royndu at pranga upp á meg. Teir vísti mær, hvussu væl man sá í honum, og eg hoppaði upp á tað og keypti hann. Teir pakkaðu hann væl inn og góvu mær eskjuna, og eg betalti. Tá vit vóru komnir nakað suðureftir, tók eg pakkann fram og skuldi vísa onkrum tann flotta kikaran, sum eg hevði keypt. Vit pakkaðu upp, men hvat. Í pakkannum var eitt gamalt tómt hylstur. Hetta høvdu teir gjørt beint framman fyrri eygunum á mær, meðan eg stóð hjá. Soleiðis varð eg tikin við nösini.

Vit fóru so upp til India, og vit vóru eisini í Karachi í Pakistan. Síðani fóru vit til Calcutta, og har lastaðu vit málmi til Noregs. Hetta var alt, áðrenn kríggið byrjaði. Vit sigldu til eitt pláss í Noregi, sum kallaðist Hummelvik, tað lá tætt við Trondheim. So fóru vit ein túr afturat til India.

Skoytast kann uppí, at vit vóru 4 jungmenn og vit gingi á vakt tveir og tveir. Alexander Leo var eisini matrósar og tað sama var Zacharias á Argjaboga.

Lønin var 35 kr. um mánaðin og var hetta eis-

Framhald á síðu 15

Napoleon, kallaður Pole, beiggi Sverra.

Sverri og Thomina.

Grønlandstíðindi

frá Kára við Stein

4. juli: +7,3 stig og lot av suðri við regni. Krabbaskipini, sum hava fiskaðuttanskers, hava øll fingið boð um at steðga fiskiskapinum frá miðnátt, sum var. Kvotan, uppá gott 1.400 tons, var uppfiskað, og fiskisteðgur settur í verk.

Nú fáa vit at síggja, hvat fer at henda við krabbaskipunum, um tey verða liggjandi við kei, ella tey fáa undantaksloyvi at royna eftir meira krabba. Hetta ger landsstýrið av, og teir hava nú altíð boygt seg fyri sovorðnum tiltøkum, og man tað helst fara at vera so hesaferð eisini.

Eg tosaði við ein eigara av einum 35 fót krabbabáti, sum hevur um 300 teinar. Hann segði, at teir høvdu báðumegin 20 kassar av krabba hvønn túrin. Tað eru um 25 kg í hvørjum kassa, og hann legði aftrat, at tað kundi gott verið betri fiskiskapur. Teir royna inni á firðunum og nakað úti á eisini.

So nógvar posarækjur eru á goymslu, at heilar bingjur standa fullar. Hetta eru rækjur, sum teir størri trolararnir fiska og avreiða til virkini. Loyvini hjá teimum siga, at 25% av kvotuni skulu teir landa til virkini, og hetta er ein knútur, sum er ringur at

loysa í dag, tí tað eru færri virki at virka vørna. Rækjur koma higar í bingjum suðuri frá Nuuk til at koyra ígjøgnum her í Sisimiut. Summi virki arbeiða posarækjur 4 dagar um vikuna og tveir dagar ísaðar rækjur frá teimum minni trolarunum, so tað er rationerað nær og hvussu teir kunnu landa til virkini.

Hann kom við stormi av suðri og nógvum regni í dag. Ófantaligur sjógvur at síggja til her niðanfyrir húsini hjá mær. "Lómur" kom til Aasiat at landa í morgun. Teir hava gott 60 tons inni av ísaðum rækjum. Nøkur krabbaskip eru á veg higar at landa í morgin og týsdagin.

Tann **5. juli** vóru +5,3 stig og vindur av suðri við ælaveðri. "Sattuaq I" kom í morgun at landa, teir hava 70.645 krabbar, og tað skuldi givið útvið 37 tons, siga teir. "Sattuaq I" fer helst at liggja bundin við kei og bíða eftir, hvat fer at henda.

6. juli: +6,3 stig og lot av suðri við onkrum æli. "Sattuaq II" kom inn í morgun og legði gott 6 tons av krabba upp. Síðani kom "Helene L" eisini higar at landa, og teir hava gott 10 tons inni. Teir hava drigið um 1.000

teinar, og gevur tað so statt 10 kg uppá teinin. Og so siga teir klóku, at eingin krabbi er til! "Sattuaq II" fór til Nuuk at leggja seg við kei.

7. juli vóru +6,8 stig og stilli. "Helene L" fór til Nuuk í morgun at bíða, um møgulig loyvi verða givin av landsstýrinum til uttanskers krabbaskipini. Tað eru 5 krabbaskip, sum verða lögð fyri teym, og um vit siga, at tað eru um 20 mans, sum eru knýttir at hvørjum skipi, so verða um 100 mans arbeiðsleysir. Tað má siga seg sjálvt, at fiskimálaráðharrin hjá okkum hevur nakað at hugsa um.

Teir størri trolararnir fáa so nógv av rækjum, at hjá summum sleppa rækjurnar illa nokk ígjøgnum ristina, so nógv er fyri hjá teimum. "Steffan C" er á veg til Íslands at landa og skifta fólk. Teir hava fulla last.

8. juli kom innhandlingskipið "Frøyliner" inn at bunkra og proviantera eitt sindur. Skiparin segði, at teir høvdu um 150 tons av toski inni, og at avreiðingarnar vóru fáar. Í gjár fingi teir umleið 4 tons og í nátt høvdu teir fingið 5 tons. Fiskurin er smáur, sum teir koma við. Hann roknaði við at vera liggjandi til umleið 15. í hesum, og so varð farið til Noregs og síðani upp í Barentshavið at royna við línu. Hann segði, at teir koma aftur næsta ár at taka ímóti fiski.

"Grønlandsposten" skrivar í dag, at eksportstatistikurinn fyri Grønlands Statistik vísir fyri 1. ársfjórðing, at rækjuprísurin er fallin heilt niður á 11,53 kr. pr. kg. fyri skeljarækjur, sum eru sendar av landinum 1. ársfjórðing í ár. Harafturímóti er prísurin 17,15 kr. pr. kg fyri djúpvatnsrækjur, sum eru landaðar í Danmark sama tíðarskeið.

Tann **13. juli** vóru +4,3 stig og lot av suðri. Tað sirmaði eitt sindur. "Louise L" kom inn at landa í gjár. Teir lögdu gott 18 tons av lidnari jákupsskel upp. Prísurin er við at hækka, og hann er komin upp á 62 kr. pr. kg. Ein annar skeiljabátur var inni herfyri, og teir lögdu gott 22 tons upp. "Hanseraq" var inni í Illulísat við um 80 tons av ísaðum rækjum, og "Lómur" var í Aasiat – eisini við gott 80 tons av ísaðum rækjum.

Teir, sum landa til virkini á landi, hava trupulleikar at fiska rækjurnar, tí at virkini klára ikki at fylgja við. Tískil ganga nakrir dagar, frá tí teir

hava landað, og til teir loysa aftur frá landi.

Her eru eisini trupulleikar við ísmaskinunum, tí tær klára heldur ikki at fylgja við at gera ís nú um summarið; men tað er ikki nakað nýtt her, tí soleiðis hevur tíverri verið í mong harrans ár.

Grønlandsposturin heldur á at skriva um rækjuprísir, og í yvirskriftini fyri í dag stendur, at grønlandskar rækjur eru seldar fyri dumpingprísir í Danmark. Uppgerð yvirtann danska uttanríkis-handilin vísir, at grønlandskar rækjur fáa ein virðisvøkstur upp á gott 40%, meðan tær liggja undir transit í Danmark. Grønlandskar skeljarækjur, sum eru framleiddar og pakkaðar umborð á trolarunum, eru tær bíligastu rækjurnar, sum Danmark innflytir frá øðrum londum. Importprísurin á skeljarækjum úr Noregi, Íslandi og Føroyum er væl hægri, tað vil siga frá 50% til 100% omanfyri importprísini á grønlandskum skeljarækjum, sum er tveir triðingar av tí danska rækjueksportinum fyri ár 2003. Tað stendur at lesa í uppgerðini fyri uttanríkis-handil fyri fisk og skelja-

dýr, sum danska fiskaríministerið fær frá Danmarks Statistik, at t.d. var miðalprísurin á innfluttum grønlandskum rækjum í 2003 kr. 13,30 pr. kg, meðan norskar rækjur høvdu eitt importvirði uppá kr. 26,90 pr. kg. Útflutningurin av skeljarækjum víðari til onnur lond fer um Danmark, tí Grønland hevur einki beinleiðis samband við útlandini. Danmark tjenar nógvar pengar uppá rækjueksportin. Frá Grønlands Statistik fyri uttanríkishandil fyri skeljarækjur var upphæddin 810 mill. kr. í 2003. Sama tíðarskeið seldi Danmark fyri 1,7 milliard kr., harav tveir triðingar eru grønlandskar rækjur. Við hesum dømi er ein munur uppá 40% – ella 330 milliónir til fyrimuns fyri Danmark.

Í morgun, **17. juli**, eru +12 stig og blikalogn. Høvdu eyguni rokkið, so hevði eg kunnað sæð líka til Canada – tað eru 180 fjórðingar yvir til Canada!

Eg fari í feriu mánadagin tann 19., men eg skal royna at festa okkurt á blað, meðan eg havi frí.

Kom sum ferðamaður úr Italiu fyri 22 árum síðani:

Hevur nú gjørt orðabók!

Í dag verður á Fróðskaparsetrinum framlögð ein nýggj føroysk-italiensk orðabók. Søgan aftanfyrir hesa orðabók má sigast at vera heilt einastandandi. Hon er tann, at fyri 22 árum síðan, í 1982, kom tann tá ungi italienski ferðamaðurin Gianfranco Contri til Føroyar sum turistur. Hann ætlaði bert at vera nakrar dagar her. Men hann gjørdist so hugtikin av okkara landi, at hann steðgaði her. Í fyrsta umfari var hann her í tvey ár, og hann arbeiðdi á Restorffs bryggjarí og á skipasmiðjuni á Skála. Síðan hevur hann ferðast aftur og fram, men

nú hevur hann búð fast her seinastu 5 árin, har hann hevur arbeitt á fróðskaparsetrinum. Og nú hevur hann í samstarvi við onnur á setrinum skipað fyri útgávu av eini Føroyskari-italskari orðabók við umleið 15.000 orðum.

Hetta má sigast at vera ein sera góð søga! Vit ynskja Gianfranco hjartaliga tillukku við hesum avriki. Tað eru slíkir menn sum hann, ið gera okkara samfelag ríkari! Sigast kann eisini, at hetta er eitt frálíkt úrslit av, at vit hava eina ferðavinnu.

Gianfranco Contri.

Næsta blað

Komandi blað verður ikki minni áhugavert enn hetta.

Vit hava tá fyrra partin av frásøgn hjá 91 ára gamla Andrew Godtfred um hansara fjølbroytta lív til sjós og í vinnu. Vit hava frágreiðing um HT-Transport í Gøtu, sum hevur 50 ár á baki. Lorraine Brittain greiðir frá sínum barndómi, og vit hava verið á ferð í Svínø og Fugloy, har okkurt forvitnisligt er at greiða frá. Vit fáa eisini at vita, hvat lögmaður sigur um fiskivinnuna í ólavsøkurøðuni. So tað eru allar grundir til at lesa komandi blað.

Í komandi blað kemur fyrri partur av frásøgn hjá Andrew Godtfred.

Lorraine úr Suður Afrika vitjar í Føroyum:

Ein stór uppliving hjá øllum

Væl og virðiliga hevur verið umrøtt – bæði í FF-Blaðnum og hinum fjølmiðlunum – at Føroyar og føroyska deildin av Amnesty International fyrst í juli mánaði høvdu eina sera forkunnugu vitjan úr Suður Afrika. Tað var Lorraine Britten sum vitjaði her. Maður hennara, Frank Anthony, var politiskur samvitskufangi hjá hvíta apartheidstýrinum í Suður Afrika í 1970-unum.

Hennara samband við Føroyar kom í lag á tann hátt, at føroyska deildin av Amnesty International hevði fingið sakina hjá Frank Anthony at arbeiða við. Tað var Anette Wang, sála, sum stóð fyrri hesum arbeiðinum og tað mest ítøkiliga, hon kundi gera, var at hava samband við konuna hjá hesum samvitskufanganum. Eitt tað fyrsta, Anette gjørdi, var at skriva til hennara, samstundis sum hon eisini sendi okkurt tinganest til børn hennara. Lorraine hevur greitt frá, hvussu stóran týdning júst eitt slíkt bræv hevði, tí nú kendi hon, at tey vóru ikki gloymd av umheiminum. Hon mátti tó fyrst klóra sær í nakkanum, tá hon sá hvaðani brævið kom, tí Faroe Islands segði henni púrt einki, og hon mátti enná fáa fatur í eini sjóneyku fyri at síggja tann á kortinum

Hendan myndin er ein góð lýsing av virksemiinum hjá Anettu Wang. Amnesty International týddi Heimsyvirlysingina hjá ST um mannarættindi til føroyskt, og hon varð alment handað politisku leiðarunum. Hetta er hent í valskeiðnum 1984-88, og her síggja vit saman við Anette f.v.: Tordur Niclasen, Atli Dam, Signar á Brúnni, Hilm-ar Kass, Adolf Hansen, Pauli Ellefsen og Jógv-an Sundstein. Eingin av hesum er longur í landspolitikki. Adolf Hansen er deyður.

lítla og fjarskotna blettin, hagai brævið var komið.

Hetta gjørdist so byrjanin til eitt lívslangt samband við Anette Wang, sum fyrst og fremst var við brævaskifti og onkuntíð við einari telefonsam-

røðu. Tær høvdu eisini høvi at hittast tvær ferðir. Fyrru ferð í Onglandi í 1980, tá Lorraine vitjaði beiggja sín har, og seinnu ferð nøkur ár seinni, tá Anette fór til Suðurafrika at vitja Lorraine og hennara familju. Seinni hava Amnesty fólk eisini vitjað Lorraine, og hava verið stak væl móttikin. Hon segði annars altíð við Anette, at "einaferð fari eg at koma at vitja tykkum".

Hetta gjørdist veruleiki nú í juli, tá Lorraine kortini skuldi til Bretlands at vitja beiggja sín. Við tí nýggja ferðasambandinum millum Føroyar og London lá væl fyrri at koma higar. Og við vælvild frá Atlantic Airways varð skipað fyrri, at Lorraine kundi vera í Føroyum dagarnar 4. - 8. juli, og við

vælvild frá sjómansheiminum í Havn slapp hon at búgva har hesar dagarnar.

Lívsjáltandi hugburð Tað kann sigast, at vitjanin eydnaðist sera væl, og báðir partar vóru eins fegnir um, at henda vitjan veruliga varð komin í lag, hóast tað var harmiligt, at tað ikki eydnaðist Anette at uppliva hetta.

Um Lorraine kann sigast, at hon er einastandandi og hevur eina karismu, sum ein sjáldan møtir. Harafturat var hon eisini sera vitandi. Hon hevði ein slíkan lívsjáltandi hugburð, sum ein sjáldan møtir. Hóast hon hevur havt tað sera trupult, var ikki farri av beiskleika at merkja á henni. Nú ráddi bert um at koma víðari. Sjálvandi skulu vit

læra av søguni, men frammanfyri eru ikki færri trupulleikar í Suðurafrika enn teir, sum vóru. Her er eitt ovurstórt fátækradømi og arbeiðsloysi. Kriminaliteturin er ovurhonds stórur. Fólk, sum eru hampiliga væl fyrri, liva innigyrd fyrri at tryggja seg móti ráni og stuldri. Eitt stuttligt dømi um munin millum umstøðurnar í Londonum báðum var, at Lorraine segði sítt størsta upplivilsi vera, tá hon og Óli Jacobsen gingu í býnum, og hon hevði hug at hyggja at urtagørðunum. Tá tey komu framvið húsunum hjá Ásu og Kim Lützen í Sigmundargøtu og fóru at hyggja at teirra urtagarði, kom Ása út og bjóðaði teimum inn til kaffi. Slíkt hevði als ikki komið fyrri í Suðurafrika!

AIDS ein ræðulig hótta Ein tann størsti trupulleikin hjá nýggja Suðurafrika er AIDS, sum er ein sótt, vit illa kunnu ímynda okkum. Fólk doyggja í stórum tali, og hópur av børnum eru foreldraleys. Tá foreldrini falla frá, gerast eldru systkini forsyrgjarar fyrri tey smærru. AIDS hevur eisini gjørt tað, at tuberkularnir, sum so nøkur lunda vóru burtur, nú eru farin at gera um seg aftur, og hetta bætir ikki um støðuna.

Framstig eru eisini í Suðurafrika, og eitt av teimum lýsir eisini munin á livikoronum har og her hjá okkum. At hava nóg mikið av vatni er ein sjálffylgja her hjá okkum, meðan tað í Suðurafrika er reint luksus. Har verð-

Lorraine saman við Anniku Sølvará, formanni í føroysku deildini av AI, á tíðindafundi á fiskimannafelagnum.

Her hittir Lorraine Sverra Wang og Poulinu Slættenes, sum saman við manninum vóru vinir hjá Anette.

Her situr Lorraine við skrivborðið hjá Anette, har hon skrivaði túsindir av brøvum, eisini tey til Lorraine. Lorraine hevur tikið til, at tá hon ringdi varð telefonin altíð tikin í stundini. Anette arbeiddi altíð og telefonin, sum eisini sæst á myndini, var beint við.

ur eitt stórt arbeiði gjørt fyri at útvega fólkinum nóg mikið av vatni, t.d. við boring eftir vatni.

Heilsaði uppá Jonu. Tað var kortini avmarkað, hvussu nógv kundi fáast burtur úr eini vitja upp á trýggjar dagar, men ein morgunin fekk Lorraine høvi at hitta eina framúrskarandi føroyska kvinnu. Vit fóru inn á Ellisheimið í Havn at heilsa upp á Jonu Henriksen, sum hevur brúkt størsta partin av lívi sínum at hjálpa øðrum. Jona hevur bæði verið uppi í býráðs- og landspolitikki. Hon var ivaleyst fyrsta kvinna í Føroyum, ið hevði fast sæti á lögtingi. Tær báðar høvdu eisini heilt fitt at prátum, og tær góvu hvørji aðrari eitt ordans klemm, tá tær skiltust.

Lorraine fekk eisini høvið at síggja rættiliga fitt av okkara landi. Ein dagin var hon norðan fyri á Eysturoynni og Streymoynni og annan dag var hon í Kirkjubø, og hon var eisini hugtikin av okkara vakra landi.

Hugvekjandi tíðindafundur. Týsdagin, 6. juli, var skipað fyri tíðindafundi á skrivstovuni hjá fiskimannafelagnum. Har vóru teir stóru fjølmiðlarnir umboðaðir, og tað tyktist at vera semja um, at hesaferð vóru tað í hvussu er serstakliga positiv tíðindi, sum kundu berast.

Høvuðsboðskapurin var, at hóast vit í Føroyum eru "smá og fá", so kann eisini tað, sum vit gera her á landi, gera mun úti í heimi. At arbeiða fyri Amnesty International er ein móguleiki, har hvør einstakur persónliga kann gera ein innsats fyri tey menniskju, sum eru verri fyri enn vit sjálvi. Her kann verða skoytt uppí, at føroyska deildin av Amnesty International er sjálvstøðuga umboðað í altjóða samtakinum hjá Amnesty International, so vit eru ikki smærri enn so.

Vitjan í heiminum hjá Anette. Týsdagin seinnapartin var skipað fyri, at Lorraine kundi vitjað heimið hjá Anettu og grøvina hjá henni. Tað var so heppið, at Sverri, sonur Anette og Knút Wang, sum annars býr í Danmark, var í Føroyum um hetta mundi. Júst hesin parturin av vitjanini var kensluborin. Heima hjá Anette var alt, sum tað plagdi at vera, ikki minst í stovuni. Her kundi Lorraine sita aftan-

Heima hjá Anette. Frá vinstri: Sverri, Poulina, Lorraine og Vagnur Michelsen, sum eisini var ein av vinunum.

fyri tað skriviborðið, har Anette skrivaði øll brøvini til hennara, og har afturat túsindavís av øðrum brøvum, sum hon skrivaði fyri Amnesty. Lorraine hevði frammanundan sagt, at tað undraði hana, at hvørja ferð hon ringdi til Anette, tók hon telefonina í stundini. Men nú fekk hon frágreiðingina. Anette sat altíð við skriviborði, og á tí stóð og stendur eisini telefonin, so tað var ikki so langt at fara.

Heima hjá Anettu vóru eisini nakrir av vinmonnum hjá Sverra. Teir kundi fortelja Lorraine, hvussu Anette hevði virkað sum ein omma, ikki bert fyri teir, men eisini fyri teirra børn.

Lorraine segði annars, at hóast hon sum so ikki hevði havt beinleiðis samband við Sverra, so føldi hon seg at kenna hann betri enn tey flestu. Tí tað kom einki bræv frá Anettu, uttan at hon nevndi Sverra, eins og

hon sendi myndir av honum. Lorraine helt, at um hon hevði møtt honum mitt á vegnum, so hevði hon kent hann. Tey avráddu eisini, at nú skuldu tey bæði varðveita sambandið teirra millum.

Týskvöldið var skipað fyri samkomu á sjómansheiminum, har limir í Amnesty og onnur kundu heilsa uppá Lorraine. Her kom fitt av fólki og millum onnur eisini fyrrverandi formenninir Maud Heinesen og Halgir Win-

ther Poulsen, sum eisini høvdu samstarvað við Anette.

Fundur við lögmann. Á skránni var eisini fundur við lögmann miku morgin kl. 9., og lögmaður hevði sett ein heilan tíma av til vitjanina. Lögmaður fekk fyrstuhonds frágreiðing um støðuna í Suðurafríka, sum hon er nú. Tað er eingin ivi um, at Suðurafríka hevur brúk fyri nógvari hjálp uttan í frá í nógv ár, og her eiga

vit eisini at geva okkara.

Hósmorgunin 8. juli fór Lorraine avstað aftur. Tað er eingin ivi um, at tey bond, sum frammanundan vóru millum Føroyar og Lorraine, eru enn fastari knýtt nú. Hetta ger eisini, at í hvussu er summi okkara koma at fylgja enn betur við gongdina í Suðurafríka. Apartheid er burtur, fólkaræðið virkar nøkurlunda sum eitt fólkaræði eigur at virka, men enn er langt á mál.

Í komandi blaði fara vit at hava meira tilfar um Lorraine. Vit hava havt eina samrøðu við hana um hennara barndóm og ungdóm, og verður hetta eisini áhugaverdur lesnaður. Maður Lorraine er deyður. Sjálf hevur hon verið sjúkrasysturlærari, men legði frá sær, tá hon fyri 6 árum síðani fylti 60 ár. Hon eigur tvær døtur. Tann eldra eitur Renée og er advokatur, hin eitur Lynn og er sölufólk. Hon er gift og eigur en lítlan son, sum eitur Luke, og sum aðrar ommur er hon púra býtt av honum. Men alt hetta frætta vit meira um.

Poulina og Lorraine leggja blómur á grøvina hjá Anette.

Her liggja Anette og Knút.

Á samkomuni, sum Amnesty skipaði fyri, hitti Lorraine m.o. fyrrverandi formannin í føroysku deildini Maud Heinesen.

Lorraine og lögmaður skifta orð um støðuna í Suðurafríka.

Føroya Sparikassi hevur 16 privat-kundadeildir og 2 vinnulívsdeildir kring landið. Í Føroya Sparikassa starvast 167 fólk. Á deildunum veita vit ráðgeving og selja fíggarligar tænastur, har aðal-virðini eru tryggileiki og brúkaravin-semi. Hetta er í tráð við vísið Sparikassans, sum er at vera brúkaravinarligasti peningastovnur í Føroyum. Á grannskoðanardeildini, Yviri við Strond 2, starvast 3 fólk.

GRANNSKOÐANARLEIÐARI

Høvuðsuppgávan hjá innanhýsis grannskoðanini er at grannskoða ársroknskapin hjá Føroya Sparikassa, dótturfeløgum og Sparikassagrunninum. Grannskoðanin verður framd samsvarandi góðum grannskoðanarsiði og við atliti til galdandi lóggávu, reglur og viðtøkur.

Grannskoðanin fer fram í samstarvi við uttanhýsis grannskoðanina. Arbeiðið fevnir eisini um ráðgeving, eitt nú innan grannskoðan, roknskap og skatt.

Føroya Sparikassi vil skapa eitt arbeiðsumhvørvi, har bæði starvsfólk og kundar trívast og mennast.

Talan er um sjálvstøðugt arbeiði, har samstarvsevni, nærlagni, effektivitetur og slagkraft eru tíðandi eginleikar. Dentur verður lagdur á, at innanhýsis grannskoðanin er virðisøkjandi í sínum arbeiði.

Umsøkjara skulu hava eina ástøðiliga útbúgving, ið krevst fyri at gerast statsautoriseraður ella skrásettur grannskoðari. Eisini skulu umsøkjara hava luttikið í praktiskum grannskoðanararbeiði í minsta lagi í 3 ár seinastu 5 árin.

Grannskoðanarleiðarin verður settur av nevndini í Føroya Sparikassa P/F.

Lønin verður ásett eftir avtalu.

Fleiri upplýsingar um starvið fáast við at venda sær til:

Bjarna Poulsen, grannskoðanarleiðara
e-mail: bjarni.poulsen@sparikassin.fo
tlf.: 348560

Umsóknarfreistin er 16. august. Umsókn við C.V. og avriti av prógvum skal sendast til:

Føroya Sparikassi P/F
Att.: Frithleif Olsen, nevndarformaður
Postmoga 1309
110 Tórshavn

Leiðari og telduvørður til nýggja KT-tænastu

Fróðskaparsetur Føroya hevur skipað eina nýggja KT-tænastu. Nú verður søkt eftir tveimum fólki, einum KT-leiðara og einum telduvørði, sum skulu skipa, menna og útbyggja KT-tænastuna

Nýskipaða KT-tænastan hevur ein týðandi leiklut í menningini av Fróðskaparsetri Føroya.

KT-tænastan hevur ábyrgdina av teldunetinum hjá stovnunum á Debesartrøð og nær-netinum á Fróðskaparsetrinum. Hon skal stuðla setursdeildum og brúkarum við KT-nýtslu. Hon skal samstarva og samskipta við stovnar og KT-veitarar uttan fyri Fróðskaparsetrið. Og KT-tænastan skal ráðgeva setursráðnum í yvirskipaðum KT-málum frameftir.

Tað krevur tænastusinnað fólk, sum bæði eru tøkniliga væl fyri og hava visjónir. KT-leiðarin skal saman við telduvørðinum vera við til at menna og útbyggja nýggju KT-tænastuna.

KT-leiðari
KT-leiðarin hevur yvirskipaðu ábyrgdina og kemur at standa fyri menningini av nýggju KT-tænastuni. Vit kunnu bjóða eitt mennandi og spennandi arbeiðs-

umhvørvi, har samstarvað verður við fremstu føroysku granskararnar.

Vit rokna við, at umsøkjara hava drúgvar royndir við at menna og skipa strategiskt KT-arbeiði. Tú hevur neyðuga førleikan at leggja fram-tíðarætlanir fyri KT-økið og persónligu eginleikarnar at fremja tær í verki. Tú hevur hægri útbúgving ella viðkomandi royndir innan kunningartøkni, leiðsluroyndir og góð samstarvsevni.

Telduvørður
Telduvørðurin hevur ábyrgdina av, at teldurnar virka nøktandi í dagliga arbeiðinum, og at data verða goymd og brúkt á skilabesta hátt.

Vit rokna við, at tú hevur royndir við teimum vanligastu KT-forritunum og ert vanur at vegleiða brúkarar í nýtsluni av teimum. Tú hevur viðkomandi útbúgving ella starvsroyndir, ert iðin og hevur áráði og góð samstarvsevni.

KT-tænastan
KT-tænastan fevnir um Windows- og Linuxskipanir á brúkarateldum, Novell-netskipan og Novell Group-Wise postskipan, sum umsøkjara mugu hava hollan kunnleika til.

Høvuðsbrúkarabólkarnir eru granskarar, undirvísarar, fyrisitarar og studentar, sum brúka KT-skipanir dagliga til samskipti, granskning, undirvísing og fyrisiting.

Dagliga arbeiðið av datanetinum á Debesartrøð fevnir í stuttum um

- at hava eftirlit við kjarnuskipan og samsvarandi samskiptisútgerð
- at viðlíkahalda felags trygdartænastur hjá stovnunum
- at samskipta og samstarva við netvørðarnar á teimum fimm stovnunum
- at umsita web-, ftp-, navna- og postambætarnar
- at samskipta við veitarar av KT-útgerð sum heild

- at samskipa dagføringar, umleggingar og útbyggingar í netskipanini

Treytir og umsóknir
Lønar- og setanarviðurskipti verða sambært avtalu millum Fíggjarmálaráðið og avvarðandi yrkisfelag.

Nærri upplýsingar um stórvini og tøknilýsing kunnu fáast við at venda sær til Anniku Sølvará á telefon 352500 ella teldupost annikas@setur.fo

Umsóknir við prógvum, ævisøgu (CV) og møguligum viðmælum skulu stílast til Setursskrivstovuna í seinasta lagi 16. august 2004. Vinarliga ger vart við, hvat starv tú seekir, ella um tú seekir bæði.

Stórvini verða sett frá 1. september ella skjótast til ber.

Setursskrivstovan
J.C. Svabosgøta 14
Postrúm 272
FO-100 Tórshavn

Fróðskaparsetur Føroya er stovnur við 40 starvsfólki-um og 150 studentum. Virksemið fevnir í høvuðsheitum um undirvísing, granskning, kunning og fyrisiting.

KT-tænastan kemur at arbeiða í tøttum samstarvi við telduvørðir á stovnunum, sum saman við Fróðskaparsetrinum mynda netsamstarvið á Debesartrøð: Fiskirannsóknarstovan, Landsbókasavnið, Landsskjalasavnið og Náttúrugripasavnið. Talan er um eina fjølbroytta netskipan, sum bindur saman fimm stovnar í 12 bygningum við tilsamans 135 brúkarum.

Ein av útróðrarbátunum kemur at borði.

ini lønin eg fekk, tá vit vóru í Grønlandi.

Blindur passagerur til India
Tá vit fóru frá Gdynja í Polen fóru vit gjøgnum Kielerkanalina og skuldu inn í Kiel. Beint áðrenn vit komu inn har, kom ein maður fram, sum var blindur passagerur. Tá vit so komu inn, komu menn frá landi umborð, og teir tóku forhoyr av manninum. Hann bleiv stongdur inni í einum kamari. Vit royndu at fáa hann í land í Port Said, men hann vildi ikki fara. Málið hjá honum var at sleppa til India

Ein fekk eina hóming av, hvussu India var, meðan tað enn var ein partur av bretska ríkinum. Har gingu hønur, hundar og neyt hvørt um annað. Eitt lítið dømi er, tá man skuldu keypa sær eina kokosnót. Skalið á kokosnót er hart og innan í er ein hvíti. Fyri at sleppa at drekka kokosmjólkina, má man bróta skalið, og tá man hevði drukkið mjólkina, varð avlopið blakað til høsnini, sum bardust um at fáa besta bitan.

Tá vit vóru í Leith fóru vit niðan til Edinburgh. Jepsen, sum var fjarritari, var eisini við. Vit fóru at keypa mær ein klædning. Hann kostaði 35 kr., akkurat eina mánaðarløn. Hetta var mín fyrsti klædningur.

Fór av "Ananu"
Tá vit komu aftur til India mynstraði eg av. Eg fór í land í Calcutta, og tá vóru bert tveir føroyingar eftir. Teir fóru so við og við í land. Tá vóru bara Andrias hjá Eiðis Pól, gamli segl-makarin í Havn, og Ditlev Djurhuus av Tvøroyri, sum giftist við dóttir Guttorm Eysturoy. Nøkur ár seinni var Andrias aftur í Føroyum og vitjaði meg, hann var ein sera fittur og fryntligur maður.

Uppá land
Eg fekk kjans við einum svenskum báti, sum kall-

aðist "Formosa". Reiðaríð æt Svensk-eysturasíatska kompanið í Gøteborg. Hetta var eitt stórt skip. Tað var 10.000 t. og hevði dieselmáskinu. Vit sigldu so norður eftir. Løgdu at í Hollandi og Belgia á vegnum og komu síðani til Svøríki. Har fingi vit at vita, at skipið skuldi á beding á skipasmiðjuni í Gøteborg. Manningin var biðin um at fara til hús, og vit skuldu fáa boð aftur, tá

Lill Mohr gjørdist sjómaður alt lívið. Hann sigldi eisini undir krígunum. Einaferð hann var í Newcastle hittir hann Halgir Winther t.v. Hesin byrjaði eisini sítt sjóllív sum messudrøngur við "Ananu".

skipið var liðugt frá skipasmiðjuni. Eg fór heim til Føroyar. Hetta var í 1938, og í desember fái eg boð um at koma niður aftur, og at skipið skal sigla millum Kina og Japan – tá var kríggj millum londini. Tá eg skuldi fara avstað, saman við Frits beiggja mínum, sum skuldi til Danmarkar, kemur pápi inn gjøgnum hurðina. Hann hevði verið burtur, so hann visti av ongum. Hann spyr, hvar eg fari. Eg fortelji honum alla søguna um, at eg hoyrði til skipið, og at vit skuldu sigla millum Kina og Japan. Hetta dæmdi honum einki, og eg vildi ikki seta meg upp í móti honum. Hann lovaði mær, at um eg ikki fór, so skuldi hann skaffa mær lærupláss, og eg fór so í smiðjulæru í smiðjuni hjá Askham.

Hetta gjørdist stórt sæð endin á siglingini hjá mær. Hetta dæmdi mær

illa, tí eg var spentur at fara avstað aftur.

Smiðjan hjá Askham
Í smiðjuni var Símun meistari, og Thorstein hevði kontórið. Símun var giftur við tí nú 103 ára gomlu Onnu Askham. – *Seinasta heyst skrivaði FF-blaðið hennara lívssøgu. Tá høvdu vit eisini frásøgn um Símun Askham og Askhams smiðju.* – Eg havi fingið mangan drekka-

munin frá Onnu. Í smiðjuni var nógv at gera, m.a. av øllum teimum gomlu trolarunum.

Vit sóðu ofta trolarar kom inn gjøgnum Nólsoyarfjørð. Vit hugdu eftir, um teir komu inn á Havnina og vóru á keiuni, tá teir lögdu at.

Eg var so lærutíðina hjá Askham. Beiggjarnir hjá Símun vóru Theodor, sum fór til Klaksvíkar, Ullaba, Archibald og Arthur og Thorstein, sum var skrivstovumaður. Eg havi tískil arbeitt saman við teimum øllum uttan Theodor.

Lærlingarnir vóru umframt meg sjálvan:

- Leivur hjá Hilbert Andreassen, í Ullvørúhúsinum
- Arnold Vilhelmsen, Undir Varða
- Kim, seinni, Hanusarson, Leynar
- Johannes Kragesten, á Krákusteini.

Umframt hesar vóru eisini nakrir sveinar.

Til Vilhelm Nielsen í 1943

Arbeiðið hjá Askham minkaði, og einaferð sigur Thorstein við meg, at skuldi tað staðið mær okkurt annað arbeiði í boði, so skuldi eg endiliga siga frá, og so kundu vit tosað um tað, tí har var so lítið at gera.

Eg fór beinanvegin upp á súkluna og út á keiina, eg hevði Vilhelm Nielsen í huganum. Tað passaði akkurat soleiðis, at tá eg kom út á keiina, kom Vilhelm í land av Korvet. Eg stillaði meg upp á síðuna av honum og heilsaði upp á hann. Eg segði, hvør eg var og spurdi, um eg kundi fáa arbeiði hjá honum. Hann spurdi so, hvat eg hevði gjørt. Tá vit vóru lidnir at prát – hetta var fyrripartin – sigur hann við meg: "Kom seinna-partin". Eg takkaði fyri, men helt fyri, at eg hevði okkurt, eg skuldi ordna, um eg ikki kundi koma í morgin.

Jú, tað var í lagi, og so segði hann, at tað var eitt, sum hann ynskti, og tað var, at tað ikki varð roykt í arbeiðstíðini. Tá legði eg av at roykja.

Tá eg hevði arbeitt í 40 ár hjá Vilhelm Nielsen, varð okkurt av bløðunum, sum hevði eitt prát við meg. Tá kundi eg siga, at eg hevði ikki bert 40 ára jubileum, men tað vóru eisini 40 ár, síðani eg gavst at roykja.

Vilhelm var ikki fanatikari. Hann var ein sera fittur maður, og hetta var bert hansara annars skilgáða støða til royking.

Hjá Vilhelm Nielsen byrjaði eg at arbeiða upp á bílar. Eg hevði jú lært til maskinarbeiðara, men seinni fór eg yvir á goymsluna. Mær dæmdi sera væl hjá Vilhelm Nielsen. Har var gott at vera og øll vóru líka fitt. Í 1986 varð fyrirtøkan seld til Auto-Service. Har arbeiddi eg eisini á goymsluni. Tað dæmdi mær ógvuliga væl og eg hevði tað gott har. Men so komu tær tíðirnar, tá alt skuldi skerast niður. So komu uppsagnirnar og enntá firmanavnið varð strikað.

Langt arbeiðslív

Tá eg hevði 40 ára starvsdag, hevði Arni Olsen 50 ára starvsdag sum skrivstovumaður. Tá gjørdur teir nógv burtur úr, og vit vórðu bodnir til veitslu uppi á Hotel Borg, sum Thorolf Bjørklund stjóri skipaði fyri. Har vóru umboð fyri General Motors í

Keypmannahavn saman við nógvum øðrum gestum. Hetta var ein sera hugnalig veitsla við øllum góðum. Og fekk eg gávu sum eg vil minnast aftur á við stórum takksemi.

Fyrirtøkan hjá Vilhelm Nielsen varð seld í mai 1986 til Finnboga Arge, og kom eg at fylgja við í søluni! Hetta var aðru ferð at eg varð "seldur". Fyrru ferð var jú við "Ananu", tá

hon var seld til Noregs.

Eg kom at halda áfram sum goymslumaður uppi við Hoyvíksvegin, og dæmdi mær hetta sera væl. Har var gott at vera eins og tað var gott at vera hjá Vilhelm Nielsen.

Nú koma vit til næsta jubileum. Hetta var tá eg hevði verið í hesi somu fyrirtøku í 45 ár. Finnbogi Arge bjóðaði til móttøku, og har komu eisini nógvir

Við gomlu "Ananu" í Indien.

Sverri uppi í rigninginum á "Ananu".

Lill mátti ganga í skúla umborð

Fyrsti dagur hjá Lill Mohr á skipsdekki umborð á "Ananu".

Lill var ekki fyltur 14 ár, tá hann vildi sleppa til skips. Hann gekk í realskúla, men hetta tímði hann illa. So hann fór oman á skrivstovuna hjá Uvak og bað um kjans sum messudrongur við "Ananu", og tað var gamaní. Trupulleikin var bert tann, at Lill var ekki fyltur 14 ár, og var framvegis í skúla-skyldigum aldri. Skúla-stjórin Kristoffur Lützen hevði als ekki hug at lata hann fara úr skúlanum fyri tíðina. Men hetta gekk tó, tá fjarritarin Jepsen lovaði at undirvísa dreinginum umborð.

Næsti trupulleikin var, tá teir skuldu mynstra, tí her var markið eisini 14 ár. Men her kom Jepsen eisini til hjálpar, tá hann tryggjaði, at hann skuldi hava ábyrgd av dreinginum.

Tá Lill kom heim aftur, fór hann við "Tjaldrinum" sum messudrongur í nakrar mánaðir. Hann sigldi alla sína tíð. M.a. sigldi hann undir øllum krígunum, og nú býr hann í Spania.

gestir. So eg má siga, at har eg havi verið, havi eg altíð havt tað sera gott og vil eg samstundis nýta høvið at takka fyrirkuni hjá Finnboga Arge fyri ta stórfingnu gávu, sum eg fekk. Eg havi alt gott at bera hesi fyrirkuni undir báðum leiðslum, sum hava verið.

Tilsamans arbeiddi eg í 47½ ár á hesum arbeiðsplássi.

Túr niður undir krígunum
Eg skal tó skoyta upp í, at "Anana" gjørdist ikki heilt endin á mínum sjólívi.

Eg fór niður við fiski við "Nýggjaberg" í 1941. Eg skuldi halda vakt frammi á bakkanum. Vit skuldu altíð vera í klæðum og verða fyrireikaðir uppá tað, ið kundi henda. Eg standi ein dagin har frammi á bakkanum og hyggi, og var sera spentur upp á, um nøkur mína var at síggja. Alt kundi vera yvistaðið uppá eitt eygablikk, um nakað hendi. Pápi, sum var skipari, stóð afturi í stýrhúsinum. So rópar hann fram til mín, um eg sá nakað. Eg hugdi væl og sigi, at eg sá einki. So gekk ein løta aftur, og so rópar hann aftur, um eg einki sá enn. Nei, eg síggi einki. So gekk aftur ein góð løtu, og so rópar hann eitt sindur meira mælskur, um eg einki sá. Eg varð so illa við. So svaraði eg aftur í nakað sama tóna, at eg sá einki. Um eg ikki sá ljósini á landi? Tað hugsaði eg als ikki um. Tað vóru bert minurnar, sum vóru í mínum høvdi.

Pápi fórst við Nýggjaberg í 1942. Hetta var ein av teimum stóru vanlukkunum undir krígunum, 21 mans fórust við hesum skipi.

Giftist

Eg giftist tann 27. november í 1943. Tá var eg 21 ára gamal. Kona mín var úr Nesinum í Vestmanna. Vit kláraðu akkurát ikki at hava gullbrúdleyp, tí hon doyði 1. oktober, sum vit høvdu havt gullbrúdleyp 27. november. Vit fingur tvey børn – ein son og eina dóttir. Sonurin eigur tveir dreingir. Tann eldri eitur Sverri Johan. Hann hevur lært til kokk. Hann er familjumaður, og tey eiga eina dóttir. Og hin sonurin er Nikal. Tey eiga ein drong. Dóttirin fekk eina dóttir, sum er gift, og tey eiga fyra gentur. Tískil eigi eg 6 langabbabørn.

Sverri er kendur sum ein av "teimum fyra", sum plaga at syngja og vitna á møtum og samkomum.

Sverri sigur um hetta: Eg havi ikki altíð sungið, men varð umvendur 73 ára gamal. Og tá kom tað til mín, hetta at syngja boðskapin út. "Vit fyra" komu at tosa um tað á eini missiónsviku á Argjum, at vit áttu at farið og sungið, og tað varð tikið undir við tí. Vit byrjaðu fyrst triggir, tí Enok Dam lá á hospitalinum tá, men hann kom uppí seinni. Vit hava hildið áfram við hesum, og eru komnir víða um alt landið. Tað er gott at kunna lyfta Jesu navnið høgt.

Umbygdi sjálvur motorar

Sverri hevur fingist nógv við veteranmotorsúkkur, og eisini motorar. Hann hevur gjørt tveir motorar. Í 1948 vóru vit tveir vinmenn, sum funnu upp á at gera hvør sín motor. Sverri Jørgensen, ið var í Frelsunarherinum. Vit komu nógv saman og konurnar arbeiddu saman á restauratiónini hjá Palla baker undir krígunum. Kona Sverra var systir Ingrid, sum varð umrødd í samband við Karl Hildremyr í røðini um norðmenninar undir krígunum.

Hann sigldi við Kveldulf. Vit komu nógv saman. Vit fingur tveir motorar frá Júst Sivertsen. Vit kappaðu teir sundur til ein tveysylindara motor. Men vit kundu bara fáa eitt toppstykki, so vit kappaðu eisini toppstykkið í helvt. So gjørdur vit motorarnar, og vit fingur teir at koyra. Eg minnst, at tá eg hevði gjørt mín, setti eg hann í eitt stativuttanfyri her. Beiggi mín, Niels Holm, Carl Hildremyr og ein rúgva av børnum vóru til staðar. Øll vóru so spent uppá, um hann mundi fara í gongd.

Vit skiftust so um at vinda. Men so fekk eg hann at ganga, og vit fingur so hvør sín bát. Eg fekk ein bát úr Nólsoy, og Sverri Jørgensen fekk ein gamlan skipsbát.

Í 1950 fór eg í holt við at gera ein einsylindraðan motor. Tað var ein Ford T motorur, sum var av einum av teimum fyrstu bilunum, sum komu til Føroyar. Eg hevði hann í bátinum í gott 20 ár.

Vit takka Sverra fyri hesa áhugaverdu samrøðuna og ikki minst fyri lýsingina av tíðini við "Ananu".

Sverri sæst her við tí Ford T motorinum, sum er umrøddur í greinini. Uttast til høgru er eitt "elverk", sum hann fekk sær eftir kríggið, og sum gjørdi hann førar fyri at framleiða egnan streym.

Eitt av ítrivunum hjá Sverra er veteranmotorsúkkur. Hann hevur júst verið í Suðuroy til eitt eina "veteransúkkutreff", har teir koyrdu oynna upp og niður. Hendan motorsúkkur er frá 1939. Sverri hevur átt hana síðani krígslok og tó sær hon út, sum um hon er nýggj.

Her síggja vit Sverra uttast t.v. í føðingardag hjá Jonu Henriksen fyrst á árinum saman við hinum í "Teir fyra". F.v. Sverri, Enok Dam, Thomas Thomasen og Kristoffur Joensen. Teir munnu vera 320 ár tilsamans, men at syngja tað duga teir!

Manningin á "Ananu" 1936

Viktorinus Johannesen	Oyndarfjørð	skipari	Ole J. Hansen	Hósvík	nr. 7
Esmar Fuglø	Viðareiði	1.stýrimaður	Peter M. Samuelsen	Kollafjørð	
Sofus Andreassen	Strendur	2.stýrimaður	Eskild Samuelsen	-	
Marius Absalonsen	Viðareiði	3.stýrimaður	Daniel Jacob Thomsen	-	
Adam Borch	København	lækni	Anthon Jacobsen	-	nr. 8
Leif Dahl	Vágur	-	Jacob Jacobsen	-	
Johan Jacobsen	Vestmanna	1.meistari	Dion Jacobsen	-	
Victor A. V. Nielsen		2.meistri	Joen Peter Hansen	-	
Joen Mortensen	Tvøroyri	3.meistari	Edvard Marius Hansen	Lorvík	nr. 9
Johan Thomsen	Porkeri	assistentur	John Ove Esb. Heinesen	-	
Johns Andr Fr. Hammer	Tvøroyri	fýrbætari	Oliver A. K. Hansen	-	
Frederik Simon Frederiksen	Vágur	-	Johan Peter A. Hansen	-	
Axel í Dali	Havn	-	Rasm. Andreas J. Poulsen	Eiði	nr. 10
Herluf Poulsen	-	kollempari	Joen Petur Brekku	-	
Sigmund Hoydal	-	-	Joen Anton M. Poulsen	Selatrað	
Johan Michael Petersen	Sand	- og flekjari	Hans Edv. Poulsen	Eiði	
Andreas M. Andreassen	Havn	matrósur	Jens Mohr Joensen	Vág	nr. 11
Jens Sofus Vilhelm Jensen	Stykkið	-	Jacob Vest	-	
Harald Nicolaj Niclassen	Miðvág	-	Thomas Mich. Weihe	-	
Chr Eli Christiansen	Havn	-	Johan Christian Joensen	-	
Jacob M. E. Niclasen	Vág	-	Poul Poulsen	Klaksvík	nr. 12
Poul Alexander Leo	-	-	Martin Simonsen	-	
Arnold Jespersen	Tvøroyri	lættmatrósur	Poul Poulsen	-	
Zacharias Joensen	Argir	-	Mourits Olsen	Eiði	nr. 13
Urbanus Mørkøre	Klaksvík	-	Johs Jacobsen (Skúla)	-	
Frants Mortensen	Havn	timburmaður	Jens Jørgen Kruse Olsen	-	
Helmer B. Jørgensen	København	hovmeistari	Erik Jacob Olsen	-	
Carl Johan Tjellesen	-	proviantmeistari	Nicodemus Niclasen	Havn	nr. 14
Knud Wese Hansen	-	bakari	Ole F. Reinert	Arge	
Svend Carl Raavchov	-	kokkur	Andreas Dam Joensen	Kollafjørð	
Peter Bech	Vágur	flekjari	Niclas Pauli Niclasen	Havn	
Heine Andreas Festirstein	Eiði	-	Jesar S. M. Jacobsen	Sørvágur	nr. 15
Jens Johs. Fr. Vang	Kvívík	-	Jens Jacob El. Rasmussen	-	
Niels Jacob Nattestad	Miðvág	-	Johs Olsen	-	
Thomas Pauli Joensen	Vág	-	Jacob Johs Jacobsen	-	
Niels Peter Johan Mich. Olsen	Havn	-	Magn. Jac. Martin Jespersen	Hvalba	nr. 16
Joel Nikkel Joensen	Kollafjørð	-	Levin Olsen	-	
Fredrik Frederiksen	Havn	-	Joel Heine Andreas Jacobsen	-	
Olaf Andr Fr. Jacobsen	-	-	Daniel Johs. Jespersen	-	
Simon Hansen	Klaksvík	-	Jacob Ziskasen	-	nr. 17
Johan H. O. F. Poulsen	Fuglafjørð	-	Emil Chr. Hentze	-	
Poul Jens Dam	Kunoy	-	Niels Pauli Ziskasen	-	
Ejner D. Thomsen	Hvalba	roknskaparmaður	Magnus A. Petersen	Kvívík	
Svend Erik Jepsen	Havn	fjarritari	Hans Aug. Justesen	Hvannasund	nr. 18
Jacob Pauli Christiansen	-	supercargo	Joel H. Olsen	Norðdepil	
Carl Sofus Petersen	Sandavág	-	Poul Trond Trondesen	-	
Christian Jacobsen	Havn	lýsismeltari	Joel Isak Nysted	Hvannasund	nr. 19
Jens Cl. Jensen	Sand	- hjálpari	Daniel Petersen	Sandavág	
Joel Sofus Joensen	Sørvág	hjálpibakari	Martin Ryggestein	Skopun	
Conrad Juul Skaale	Havn	2.kokkur	Peter Jacob Fred. Magnussen	Sandavág	
Vilhelm Mohr	-	kokkadrongur	Hans Chr. Joel-Jacobsen	-	
Halgir Winther	-	-	Esmar El. Sofus Petersen	Kvívík	nr. 20
Napoleon Mortensen	Argir	-	Jens Nic. Petersen	-	
Sverri Mortensen	-	-	Niels Holm Petersen	-	
Marius Kamban	Havn	-	Andreas Carl Petersen	-	
Asbjørn Hansen	Lorvík	-	Johannes Poulsen	Velbastað	nr. 21
Hans Jacob Joensen	Kollafjørð	-	Joel Heinesen	Viðareiði	
Johns M. H. J. Iversen	Kvívík	útróðrarb nr. 1	Olaf Joensen	-	
Zacharias Zachariassen	Streymnes		Ole Sørensen	-	
Joel Jacobsen	Hvalvík		Gregorius Madsen	Kvívík	nr. 22
Anthon Oluf Vang	Kvívík		Hans Vilhelm Madsen	-	
Jacob El. Peter Chr. Fr. Joensen	Mykines	nr. 2	Arngrim Gr. Madsen	-	
Brinch Jacobsen	-		Hans Nielsen	-	
Lindberg Michelsen	-		Peter Pauli Petersen	Sand	nr. 23
Christian Ludvig Abrahamsen	-		Sebaldu A Arnason	Skopun	
Magnus Fuglø	Viðareiði	nr. 3	Just Justesen	Hvannasund	
Joel Peter Berg	Funningsbotn		Joel Petersen	Sand	
Hans Peter Henrik Fuglø	Viðareiði		Johan F. Danielsen	Nólsoy	nr. 24
Johan M. Høgnesen	Hellur		Carl Johs Theodor Danielsen	-	
Ole Germanus Hansen	Hattarvík	nr. 4	Johns Evald Viderø	Skálavík	
Joel Pauli Klein	-		Johan H. K. K. Jacobsen	Nólsoy	
Samuel Jac. Zachariassen	-		Poul El. Bened. Joensen	Klaksvík	nr. 25
Simon Micahel Hansen	-		Valdemar Vitalis	-	
Mourentius Poulsen	Ljósá	nr. 5	Jacob Bernhard Petersen	-	
Hans Pauli Poulsen	-		Hans Arne Joensen	-	
Hans Amalius Hammer	-		Thomas Davidsen	Kvívík	nr. 26
Johns. Chr. Poulsen	-		Johan Fred. Thomasen	-	
Daniel Vilhelm Sofus Joensen	Kollafjørð	nr. 6	Joel Djone Esmar Thomasen	-	
Samuel Jacob Joensen	-		Joel Pauli B. Thomasen	-	
Joel Pauli A. S. Joensen	-				
Esmar Poul Ragnar Joensen	-				

Arnold Jespersen: Máttu gera 600 knetti

Arnold Jespersen av Tvøroyri var 21 ára gamal, tá hann í 1936 fór við "Ananu" sum lættmatrós-ur. Manningin taldi 160 mans, av teimum vóru 104 sum róðu út, meðan hinir tóku sær av øllum tí, sum annars skuldi gerast. Ein so stór manning kravdi nógv uppihaldsrúm, og alt mittskipið var innrættað til hetta endamál. Manningin kravdi eisini nógvan mat. Og einaferð kokkurin skuldi gera 600 knetti, máttu lættmatrósarnir hjálpa til.

Til eina so stóra manning kravdist eisini ein lækni, og var hesin Leif Dahl úr Vági. Hann var beiggja Paula Dahl, tann kenda yvirlæknan á Dr. Alexandrines Hospital.

Við "Ananu" vóru tveir lættmatrósar, meðan tað vóru 10-12 flekjarar. Ein av uppgávnunum hjá lættmatrósunum var at leggja fiskin upp á borðið til flekjararnar. Júst í 1936 fingur teir rættiliga væl av fiski, og tí minnist Arnold á, at tað var sera strævið.

Teir, sum vóru umborð, fingur fasta løn, og lønin hjá lættmatrósunum var kr. 85 um mánaðin.

Bátarnir, sum avreiddu, vóru undir somu korum, sum um avreitt var til eitt virki. Teir fingur fastan prís pr. kg og fingur tískil út-goldið í mun til, hvussu nógv varð avreitt. Tá var tað sjálvsagt ymiskt, hvat ið kom burtur úr, men Arnold minnist, at tað vóru hvalbingar, sum vóru fram úr bestir at fiska. Bátarnir fóru avstað á morni og komu aftur á kvøldi. Roynt varð við línu. Fyrra árið royndu nakrir við snøri, men tað vísti seg, at línar gav meira. Línu útvegaðu teir sær frá fransmonnum. Línar kravdi feskt agn. Men agnið var oftast slíkt, sum

Arnold Jespersen var lættmatrósur við "Ananu" í 1936.

teir veiddu sjálvir, sum t.d. smákalvi og beitur av toskinum. Annars var "Anana" so mikið stór og hevði so góða útgerð, at bátarnir vórðu tiknir umborð hvørt kvøld, og síðani settir á sjógv aftur morgunin eftir.

Teir royndu mest á Fylla Bank á hellingunum har. Sum vanligt tá á døgum var hildið frí sunnudag.

Arnold minnist, at seinasta dagin teir veiddu, fingur teir eitt so ræðuligt illveður. Tað var so ringt, at tað veruliga stóð um lív. Teir royndu at liggja upp í móti veðrinum, men maskinkraftin var ikki tann stóra. Men tibetur var tað ikki pálands-vindur, tí tá kundu havt verið galið. Tá avtornaði, var fiskurin, teir høvdu á dekkinum, so illa farin, at hann var malin sundur og kundi ikki nýtast.

Aftan á hevði Arnold í boði at fara við aftur, tá skipið varð selt og føroysk manning kundi fylgja við. Men hann helt, at hann hevði fingið nógv mikið av sjólvínunum, og hann fór at læra til skipstibrara, og hetta gjørdist hansara lívsstarv.

Kunningarráðgevi til Løgmannsskrivstovuna

Eitt starv sum kunningarráðgevi er leyst at søkja á Løgmannsskrivstovuni.

Umsóknarfreistin er 23. august 2004. Fleiri upplýsingar um starvið eru at finna á www.tinganes.fo.

Til minnis um Frederik Eidesgaard

Í seinasta mánaða doyði elsti maður á Eiði, Frederik Eidesgaard, 93 ára gamal. Hann hevði annars ein føðingardag, sum var lættur at minnst, nevnliga 10-10-10, so hann var eins nær tey 94.

Frederik var sonur Lorensu og Hanus hjá Frederikki. Tey vóru átta systkin, og við Frederik er tann seinasti farin av teimum.

Sum blaðungur fór Frederik til skips eins og hansara javnaldrar fóru. Hann var tiskil ein av teimum alsamt færri og færri, sum hava verið við deyðsiglara, t.v.s. skip sum bert hava segl sum drívmegi. Frederik var av bestu monnum at fiska, men hann var so ringur av sjóverki, at hann legðist rættiliga skjótt uppá land. Her fekst hann við tað arbeiði, sum kundi fáast í eini slíkari bygd sum Eiði, sum útróður og tímaarbeiði av ymiskum slag.

Í 16 ár gekk hann við posti til Funnings og Gjáar. Hesin postur kom fyrst til Eiðis og skuldi so fáast víðari. Hetta var áðrenn vegur kom, og hetta var einasti máti at fáa postin fram. Gingið var tveir ella tríggjar dagar um vikuna. Fyrst varð farið til Funnings, síðan at taka tungu brekkuna niðan úr Funningi, síðan til Gjáar og so aftur til Eiðis. Vit kunnu bert hugsa okkum til, at hetta man mangan hava verið tøssut, tá hugsað verður um, at sjálvt í dag er tað javnan, at vegurin er stongdur fyri kava. Og tað kom eisini fyri, at Frederik lá nátt t.d. við Gjógv.

Frederik var eisini í

nógv ár seyðamaður, so náttúran hevur verið ein stórus partur av hansara lívi.

Um seinasta ársskifti høvdu vit røðina hjá Símun Johan Wolles um bátasøguna á Eiði, har serliga varð greitt frá gamla útróðrinum við árum og seglum. Her var greitt frá, at

"Hvalurin" var seinasta áttamannafar á Eiði, sum hevur verið á útróðri við árum. Tað var í 1947 um várið.

Johannus hjá Bartali hevði lænt bátin og fingið nakrar við sær. Ein av teimum var Frederik. Hinir vóru Laurits, bróður Frederik, Niels á Dunganum, Hilmar undir Brekkuni, Kristian hjá Símun, Pól Vesturdal og John í Garði. Frederik var tiskil tann seinasti, sum livdi eftir av teimum, sum hevur roynt hendan forna útróður har í bygdini.

Sjálvur kom eg at kenna Frederik sum granna hjá verforeldrunum, og tað var altíð stuttligt at koma á tal við Frederik. Hann var ógiftur og búði inni hjá beiggjanum Laurits, sum doyði fyri nøkrum árum síðani, og konu hansara Onnu og teirra børnum. Tiskil gjørdist Frederik "gubbi" hjá teimum øllum. Her hevur altíð verið hugaligt at koma inn, so blíð sum tey øll hava verið. Frederik var fróðarmaður, sum dugdi væl at siga frá, og hann mintist eisini serstakliga væl til.

Men nú var Frederik blivin gamal, og heilsan var farin at bila, so hansara hvíld er væl unt.

Friður veri um minni hansara.

Óli

Lemberg aftur á vitjan

Fiskimannafelagið fær nógv ár áhugaverdar vitjanir millum ár og dag. Seinasta ár kundu vit greiða frá, at vit høvdu havt vitjan av einum bólki av lesandi frá landalæru-deildini á RUC, Roskilde Universitetscenter.

Tann bólkurin, sum var á vitjan á FF, hevði serligan áhuga í Suðuroynni, hvussu hon politiskt og vinnuliga skilir seg frá restini av samfelagnum. Politiskt varð hugsað um Suðuroynna, sum "lítla Danmark", sum í 1946 var einasta oyggj, har tað var beinleiðis meiriluti í móti loysing. Politiskt verður hugsað um, at her hevur stríðið, meiri enn aðrastaðni, staðið millum "kapitalismu" og "sosialismu".

Tann mest áhugaverdi í hópinum var leiðarin, Kai Lemberg, og nú um dagarnar var hann aftur inni á gólvinum. Hesa ferð er hann komin til Føroya við 35 landalæru-lesandi, sum skulu gera eina frágreiðing um ymisk øki í hesi lærugrein, eisini innan fiskiskap. Fiskiskapsbólkurin hevði hesa ferð áhuga í at vitja umborð á einum fiskiskipi og at hitta fiskimenn, so tey kundu kunna seg um viðurskiftini frá sjálvum veiðuliðnum.

Lemberg arbeiddi á Ríkisumboðnum í 1949 saman við tí fyrsta ríkisumboðsmanninum og seinasta amtmanninum, Vagn-Hansen. Hann hevur verið í Føroyum ikki færri enn 45 ferðir, og sigur hetta nakað um ein sjáldsaman áhuga fyri Føroyum. Frá 1953 til 1981

hevur hann verið ráðgevi hjá forsætismálaráðnum í føroyskum fíggharmálum.

Ein maður, við virksemi so langt aftur í tíðina, kann ikki vera nakar ársunggi og tað er hann heldur ikki, tí tann 28. november verður hann 85 ár. Framvegis er hann virkin á lærda háskúlanum og lærir frá sær til ungfolk, sum hann kundi verið abbi at.

Vit endurgóvu seinasta ár, tað sum stendur í Kraks Blá Bog um Kai Lemberg, fyri at fáa eina hylling av, hvat maðurin stendur fyri, og hvat hann hevur avrikað. Hetta var ikki smávegis. Her var ein langur listi av álitissørvum innan øll mógulig øki. Fyrst og fremst hevur Lemberg fingist við býarætlan, og her hevur hann eisini verið við í so fjar-skotnum býi, sum Cairo í Egyptalandi, og hetta fyri at leggja teimum lag á. Um hetta evni hevur hann skrivað ein hóp, og hann hevur enn tá verið við til at ritstjórna eitt stórt nýtt leksikon.

Var við í mótstøðurørsluni Hesa ferð fingi vit eitt sindur meira at vita um slíkt, sum ikki stendur í bláu bók, og sum hevur eitt sindur av sambandi við okkara frásøgn í seinasta og hesum blaðnum frá seinna heimsbardaga.

Kai Lemberg var nevniliga við í donsku mótstøðurørsluni móti týska hersetingarvaldinum undir kríggnum. Í hesum sambandi varð hann einaferð tikin av týskarum fyri at vera kommunistur, og

Kai Lemberg er 84 ára gamal og framvegis virkin sum ein unglingur.

hann sat bæði í Vestre Fængsel og Horserødlejren. Hann var tiskil ein partur av donsku søguni frá hesum tíðarskeiði, sum er skrivað m.a. av Hans Scherfig og Carl Madsen. Men hann slapp leysur aftur, tí verji hansara kundi vísa á, at Kai Lemberg, longu undan kríggnum hevði tikið til orða í móti teimum sokallaðu Moskva-prosessunum. Hetta vóru tey rættarmál, sum valds-harrarnir í Sovjet nýttu sum grundarlag fyri at døma til deyðis ein og hvønn, sum var í andstöðu til teir.

Rættarmálini tyktust at vera í lagi, tí øll tey ákærdu játtaðu seg sek, og tað vóru nógv fólk vestanfyri, sum hoppaðu upp á hetta. Ein av teimum, sum ikki gjørdi tað, var Kai Lemberg, og hann lýsti sína stöðu alment. Seinni vísti tað seg so, at rættarmálini vóru fupp, og at tað var eftir tortur og heilatvált, at tey ákærdu

játtaðu seg sek.

Grundað á hesa "antikommunismu" slapp Kai Lemberg leysur. Men seinni komu týskarar eftir, at hann mundi kortini ikki vera so ósekur, sum andstöðumaður móti teimum, sum hann lætst, og teir ætlaðu at taka hann enn einaferð. Men tá varð hann ávaraður frammanundan og slapp til rýmingar.

Ein partur av hansara mótstøðuarbeiði var, at hann var við í ólógliga danska mótstøðublaðnum "Frit Danmark", sum eins og onnur líknandi bløð varð framleitt á einum duldum staði. Framleiðslan var sera primitiv, og blaðið varð "prentað" við duplikatorum. Men her vísti Kai Lemberg rættiliga, hvussu besnissaður hann var. Hann arbeiddi í forsætis-mála-ráðnum hjá Scavenius, sum meira enn nakar annar var ímyndin av tí danska almenna samstarvinum við týskarar. Og blaðið varð framleitt júst inni í sjálvum forsætismálaráðnum á arbeiðsplássinum hjá Kaj sum "yvirtíðararbeiði". Tað var eingin, sum kundi hugsa, at nakar var so frekur at gera hetta. Tiskil varð hetta heldur ongantíð kannað, hóast gingið var dúgliga inn og út við tungum taskum!

Vit vóna at kunna greiða meira frá hesum hansara virksemi seinni.

Hevur starvsavtalu til hann er 87 ár Kai Lemberg hevur verið so ofta í Føroyum, at hann dugur hampiliga væl at lesa føroyskt, eins og hann skilir málið, tá tað verður tosað spakuliga. Hansara almenna starv er at vera professari við RUC, og hevur hann avtalað at hava hetta starv fram til 2006, tá hann verður 87 ár. Sum heilsan tykist at vera nú, skuldi ikki verið nakað til hindurs fyri, at hann heldur áfram eftir hetta. Hann er eisini framvegis politiskt virkin. Hann er við í mótstøðuni móti ES.

Kai Lemberg er uttan iva eini rættiligur føroyavinur. Hann vísti tað longu, tá hann byrjaði at arbeiða her. Mótsatt amtmanninum roknaði hann føroyingar sum líkamenn, og hetta man eisini hava verið tað, sum hevur roynist best.

Vit vóna at síggja hann aftur á klettunum!

Her sæst Kai Lemberg saman við teimum næmingunum, sum skulu gera uppgávu um fiskivinnu. Teir eru frá vinstru: Lars, Kasper og Anne.

Tað varð skipað fyri, at tey kundu fara umborð á nýggju Cubatrolararnar, tá teir ein dagin vóru inni og landaðu. Hervið kundu tey fáa eina fyrstahonds fatan av villkorunum hjá fiskimonnum. Teir á Beta høvdu verið blíðir og tíðir. Næmingarnir fingi fisk heim við sær, sum teir kundu gera til og eta um kvøldið.

Frá FF fingi teir ymiskt tilfar um virksemið hjá felagnum og so ein bita á sjómansheiminum.

Vitjan úr New Foundlandi at kanna uppboðssøluskipan

Í ár eru nógvar fremmandavitjanir av ymiskum slagi í Føroyum. Fleiri vitjanir hava verið í sambandi við at kanna okkara fiskidagaskipan. Vit fara skjótt at fáa at vita, um hon nu er nakað at "reypa" av.

Nú um dagarnar var ein sendinevnd úr New Foundlandi í Føroyum. Nevndin hevði til uppgávu at kanna okkara uppboðssøluskipan. Limirnir í sendinevndini vóru bæði fiskimenn, fiskakeyparar og umboð fyri almennu umsitingina. Vitjað hevur verið hjá teimum ymisku pørtunum í vinnuni at kunna seg um royndirnar á hesum øki, sum t.d. ráfiskasæljarar, ráfiskakeyparar og á Fiskamarknaðin. Í hesum sambandi vitjaði nevndin eisini á Fiskimannafelagnum.

Her fekk sendinevndin eina gjølliga frágreiðing um okkara skipan. Tá formaðurin í FF hevur verið í hesum starvi í meira enn 30 ár, lá væl fyri at greiða

frá søguni aftanfyri verandi skipan. Sum t.d. um skipanina aftanfyri ráfiskagrunnin, og tí planbúskapi, sum lá í hesum, og síðan hvussu vit fingur verandi skipan, sum er bygd á marknaðarbúskap, og sum vinnan sum slík stendur aftanfyri. Víst er hon ikki fullfíggað enn, men Rom var jú ikki bygdur eftir einum degi. Og hetta er hóast alt tann frægasta skipanin, vit kunnu hava.

Í New Foundlandi er ikki nøkur rættiliga skipan á hesum øki, og tí vilja teir kanna, hvussu prísáseting verður skipað í øðrum londum. Tað hava teir eisini sína grund til. Í New Foundlandi liggur toskaprísurin undir 10 kr. kg.

Hjá okkum er tað sera áhugavert, hvussu tað gongst í New Foundlandi. Hetta er eitt tað øki, sum føroyskir fiskimenn hava havt mest samband við. Vit byrjaðu jú at fiska við

Sendinevndin úr New Foundlandi saman við Eyðfinn Finnson úr Fiskimálaráðnum, sum skipaði fyri ferðini.

línuskipum á leiðunum við New Foundland í 1956. Seinni fekk rækjuveiðan stóran týðning. Í dag eru okkara skip á rækjuveiðu við Flemish Cap, og veiðan verður fyri

ein stóran part landað í New Foundlandi.

Prátið okkara millum kom eisini at snúgv seg um tjóðartingsvalið í Canada, sum hevði verið dagin frammundan. Her hendi tað, at liberali flokkurin, sum næstan hevur havt einarætt til valdið í Canada í nógvar ár, misti meirilutan, men kemur tó, sum størsti flokkur, framvegis at hava stjórnarvaldið. Men tað er so ikki teimum í Labrador og New Foundlandi, sum er eitt valøki, fyri at takka, at tað gekk, sum tað gekk. Tí av 7 limum, sum skuldu veljast í hesum øki, eru teir 5 úr liberala flokki-num.

Tað var nærliggjandi at spyrja eftir toskaveiðuni. Sum tey flestu ivaleyst minnst, so hvarv toskurin fullkomiliga fyri einum 10 árum síðani, og tað hevur verið fullkomiliga

bannað at veiða tosk á ávísum økjum, meðan tað aðrastaðni bert hava verið smávegis kvotur. Tað hevur enntá verið revsivert á økjum at veiða sær fisk at kóka.

Fiskimenn halda tó, at tað sær út til at fara at bragda nú. Teir síggja í hvussu er meira tosk enn teir hava gjørt fyrr. Men fiskifrøðingar siga, at tað er veruliga eingin broyting til tað betra. Her eru tó eisini onnur viðurskifti, sum gera seg galdandi. Á okkara leiðum verður roknað við, at náttúrlig deyðiligheit hjá toski er um 20%, so vísa kannngar, at uttan nakra veiðu, so er deyðiligheitin meira enn 50% í kanadiskum øki. So her eru aðrir faktorar enn fiskiskapur, sum gera seg galdandi. Nógvar hevur eisini verið tosað um tann nógva kópin, sum etur ein hóp av fiski.

Hvussu nógvar støðan er broytt við botnfiski yvirhøvur í New Foundlandi sæst av veiðutølunum. Í 1990 var veiðan 330.000 tons, serliga av toski. Í 1995 var hon komin niður á 10.000 tons, og hevur hon seinastu árin ligið um 30.000 tons. Her er talan um øll botnfiskasløg, íroknað tosk, sum tað er loyvt at veiða á ávísum økjum.

Men er lítið veitt av botnfiski, so hevur verið talan um stóran vøkstur í veiðuni eftir skeljafiski, og her er fyrst og fremst talan um rækjur. Í 1990 vórðu veidd umleið 40.000 tons. Hetta tal kom í 2003 upp á 400.000 tons, so talan er um eina 10 falding. Tað er ikki so lægt, um prísirnir falla eisini her hjá okkum.

Vit fara seinni at hava fleiri tíðindi frá fiskivinnuni í New Foundlandi.

Kræklingaaling er vorðin eitt íkast til fiskivinnuna í New Foundlandi.

Fiskibátur úr New Foundlandi

Stovnsmetingarnar hjá Jón Kristjánsson byggja á skeivt grundarlag

Jón Kristjánsson kann ikkiuttan víðari kopiera stovnsmetingar av sílum á Leitisvatni og Fjallavatni til at umfata toskin á føroyska Landgrunninum.

Eyðfinn Magnussen

Biologur,

Fróðskaparsetur Føroya

e-mail: eydfinnm@setur.fo

Tað er helst eingin persónur í nýggjari tíð, sum hevur havt so stóra ávirkan á føroyska samfelagið, sum íslendski fiskifrøðingurin Jón Kristjánsson. Tey seinru árin hava hansara tilmæli um føroysku fiskastovnarnar vígað rættiliga tungt, tá avgerðir eru tiknar um, hvussu nógv kann fiskast á føroyska landgrunninum. Útgangsstøðið hjá Jón Kristjánssyni er, at ov lítið er til av føði til fiskin. Við at tynna út í stovninum,

verður meira føði til fiskin, ið eftir er. Fiskurin veksur skjótari og tilgongdin verður betur. Hetta er eisini vanligt fyri fisk í feskvatni, so sum síl og laks, men er ikki so avgerandi fyri fisk, sum livir í havinum.

Føðitrot á feskvatni Í feskvatni er vanliga ikki nóg mikið av føði at fiskurin kann vaksa seg heilt stóran. Tí er neyðugt, at bæði laksur og síl mugu út á sjógv, skulu tey gerast stór. Seinri venda tey so aftur til áirnar at gýta. Laksur, sum verður gýttur í føroysku áunum, livir har tey fyrstu umleið 3 ár

ini. Hesi 3 árin vaksa laksamaðkapirrunar einans einar 15 cm. Eftir hetta fara tær á sjógv. Har er nóg mikið av føði, og eftir bert einum ári, veksur laksurin frá 15 cm til einar 60 cm. Hjá sílum er fyrbrigdið hitt sama.

Ikki øll síl hava móguleika at koma á sjógv Síl, sum hava móguleika at koma út á sjógv, kunna gerast stór. Tað eru tó ikki øll síl, sum hava hendan móguleika. Í summum vøtnum er sambandið við sjógvin so vánaligt, at sílini antin ikki kunna svimja út á sjógv, ella, um

tey gera tað, ikki kunnu koma aftur í vatnið. Eitt eyðkenni fyri hesi síl er, at tey ikki gerast serliga stór. Dømi um tilík vøtn í Føroyum eru Leitisvatn á Vágoyinni, Stórvatn á Sandoyinni og Toftavatn í Eysturoynni. Í Leitisvatni eru sílini 15-30 cm long, á Toftavatni 25-35 cm, meðan tey á Stórvatni eru 20-40 cm long. Sílini á Stórvatni eru ikki bara tey størstu. Har er eisini nógv mest til, og tey eru eisini tey feitast sílini í hesum 3 vøtnunum.

Vøkturin hjá sílum Hvussu stór sílini gerast í teimum ymisku vøtnun-

um, er í høvuðsheitum treytað av 2 faktorum. Gróðurin av plantuplanktonni í vatninum og hvussu nóg síl eru at eta føðina. Gróðurin er stýrdur av føðslusøltunu (gjødningi). Eru nógv føðslusøltir í vatninum, er eisini nógv føði. Serliga er tað fosfor, ið tarnar gróðrinum í vøtnum. Grundin til, at sílini á Stórvatni bæði eru stór og eisini nógv í tali, er helst tað ríka fuglalívið, ið finst á vatninum. Fuglurin skítur í vatnið. Skarnið inniheldur nógv fosfor, sum skapar góð gróðrarlíkindi hjá plantu plantoninnum. Dømið við sílunum í Stórvatni vísir, at tað saktans ber til, bæði at hava nógv og stór síl í einum vatni. Bara nokk er at eta.

"Tusindbrødre"

At ov nógv er til av fiski í mun til føðini, er eitt vanligt fyrbrigdi í vøtnum. Í Danmark verður hetta fyrbrigdi nevnt "tusindbrødre". Felags eyðkenni fyri "tusindbrødre" fiskastovnar er, at tað bert eru smáir og klænir fiskar. Hesin fiskur hevur lítlan áhuga hjá frítíðarfiskarum. Bøstast kann um støddina við at sleppa rovfiskum (t.d. geddum) í tilík vøtn. Rovfiskarnir eta burtur av teimum smáu fiskunum. Stovnurin verður minni, so vøkturin hjá teimum, ið eftir eru, verður betur. At fiskað verður í ríkiligt mát í tilíkum vøtnum hevur somu ávirkan.

Jón Kristjánsson ikki fremmandur í Føroyum

Jón Kristjánsson hevur fyrr arbeitt í Føroyum. Hetta var í 1978. Tá gjørdi hann kanningar av sílunum á Leitisvatni og á Fjallavatni. Kanningin hevði sum endamál at lýsa vøkturin og livilíkindini hjá sílunum í hesum báðum vøtnunum. Ein frágreiðing er skrivað um kanningarnar. Hon finst eisini í einari føroyskari týðing hjá Ólavi Poulsen av Vatnsoyrum. Niðurstøðan hjá Jón Kristjánssyni er, at alt ov nógv síl eru í vøtnunum. Ov lítil føði er í part, og tí vaksa sílini so seint. Fyri at betra um stovnin, sigur

Jón Kristjánsson:

"...er neyðugt at byrja mikla veiði í báðum vøtnunum, og tá serliga í Leitisvatni. Vanligt er at fiska við tráðu, men tað er ikki nóg mikið. Tað má eisini fiskast við gørnum."

Hesin ráðini kenna vit aftur. Hetta er júst tað sama, sum hann sigur um toskastovnin á føroyska landgrunninum.

Grundarlagið undir tilmælinum er skeivt Ráðini hjá Jón Kristjánssyni um stovnsrøktina av sílunum á Leitisvatni og Fjallavatni eru ivaleyst skilagóð, men kunnu ikkiuttan víðari brúkast fyri føroyska toskin. Grundin er, at her er talan um heilt ymiskar vistskipanir. Vøtn eru nógv meira einsháttað enn havið. Fiskur í vøtnum hevur ikki somu ferðingarmóguleikar sum í havinum. Hann kann ikki fara til onnur økir ella út á djúpt vatn. Í havinum er sjáldan føðimangul. Gamaní kann tað til tíðir vera minni at eta, so at fiskurin gerst rak og veksur seinri, men tað er ikki so, at toskurin kann fleirfalda sína longd eftir stuttari tíð við at svimja til onnur økir.

Tá útgangsstøðið í stovnsmetingunum hjá Jón Kristjánssyni er skeivt, verður úrslitið harteftir. Tí er tað spell, at føroysku fiskiveiðimyndugleikarnir taka ráðini hjá honum í so stórum álvara. Fastheldur Jón Kristjánsson um, at lívshátturin hjá feskvatnfiski kann fyrast yvir á føroyska toskin, hýsuna og upsan, eigur hann at koma við upplýsingum, sum kunna staðfesta, at hetta er so.

Jón Kristjánsson endar frágreiðing sína um sílini á Leitisvatni og Fjallavatni við at koma við ráðum um, hvussu veiðitrýstið á vøtnunum kann økjast, so meira fæst burtur úr. Hann endar frágreiðingina sína við at siga:

"Tá til tað kemur, eri eg til reiðar, um neyðugt, at veita leiðbeining fyri at nýta vøtnini betur"

Kanska átti Jón Kristjánsson at hildið seg til Leitisvatn og Fjallavatn.

Tíðaravmarkað starv

Kateringleiðari

Við hesum verður eitt starv sum kateringleiðari hjá Strandfaraskipum Landsins lýst leyst. Starvið er tíðaravmarkað til eitt ár, tó við móguleika fyri at bliva fast starv. Ynskiligt er, at viðkomandi kann byrja skjótast móguligt.

Viðkomandi skal byrja umborð á Smyrli, men kann til eina og hvørja tíð verða fluttur, sum fyriskipað av leiðsluni. Arbeids- og vaktarskipanin verður fyriskipað í mun til galdandi ferðaætlan hjá tí skipi, ið ein verður settur umborð á.

Starvið fevnir um

Høvuðsuppgávan hjá kateringleiðaranum verður at tryggja, at veitt verður fyrítøkuni ein úrslitagóð tænasta, herundir samskipan, viðlíkahald og menning av stýringini innan kateringøkið og at tryggja, at bæði manning og ferðafólk verða nøgd við tænastuna.

Kateringleiðarin fær eisini ábyrgdina av, at formligar reglur á økinum verða fylgdar, og at arbeids-gongdir svara saman við málsetninginum hjá fyrítøkuni.

Aðrar høvuðsuppgávur hjá kateringleiðaranum verða at:

- Planleggja og fyriskipa innkeyp av skipsvistum til fyrítøkuna.
- Tryggja ein úrslitagóðan rakstur á kateringøkinum.
- Tryggja gott samstarv við myndugleikar og aðrar samstarvsfelagar.

Førleikakrøv

- Vinnubræv sum hovmeistari ella drúgvur royndir innan økið.
- Prógv í nýtslu av bjargingarútgerð.
- Heilsuprógv.
- Sløkkiskeið.
- Teldukunnleiki á brúkarastøði.

Annars rokna vit við, at tú hevur góð samstarvsevni, dugir at arbeiða sjálvstøðugt, ert kundavinalig/ur og røkin.

Setanartreytir

Setanartreytir verða sambært sáttmála millum Fíggi-armálaráðið og Starvsmannafelagið.

Starvið er í lønarflokki 8, sum í lötuni er kr. 24.181,50 um mánaðin í byrjunarløn og 26.239,50 í endaløn. Harumframt verður latin ein viðbot á kr. 1.600,- um mánaðin.

Umsóknir

Umsóknir við avriti av prógvum og móguligum ummælum skulu sendast til:

Strandfaraskip Landsins

att. Starvsfólkadeildin

Boks 88

FO-110 Tórshavn

Umsóknin skal vera fyrítøkuni í hendi í seinasta lagi hósdagin, 22. juli 2004. Nærri upplýsingar um starvið kunnu fáast við at venda sær til Regin Vágadal, rakstrarleiðara, tel 54 30 41 ella e-post: rev@ssl.fo

STRANDFARASKIP
LANDSINS

Bjargingarútgerð

á sjógvi og landi

Vit bjóða tað besta innan bjargingarbátar, bjargingarvestar, eldslökkkiútgærd, bjarginar og trygdarútgærd.

Umboð fyri kenda danska merkið "Viking".

- Bjargingarbátar
- Bjargingarnet
- Yvirlivsisdraktir
- Flótdraktir
- Bjargingarvestar
- Bjargingarkransar
- Epirbar/neyðsendarar
- Radartranspondarar
- Eldslökkjjarar
- Eldávaringar
- Branddraktir
- Umvælingar
- Eftirlit

P/F Gummibátatænastan

Mannaskarð 4, Postboks 3223, 110 Tórshavn
Tel. 31 49 13, Fax 31 06 56, E-mail: gummibad@post.olivant.fo

Skal skipið vaskast?

Tosið fyrst við EYSTUROYAR REINGERÐ

- Serkunnleiki innan vasking av aptering
- Vasking av maskinrúmi
- Reinsa teppi
- Bona gólv
- Reinsa koyggju og forheng
- Reinsa gamalt bonivoks
- Seyma nýggj forheng
- Útvega máttur, brúsuforheng, voksdúkar v.m.
- Brúsubakkar "Homequeen vinyl"
- Eisini leggja vit nýtt linoleum ella teppi á dúrkið

Eysturoyar Reingerð

Postboks 41 · FO-650 Toftir · tlf./fax: 44 89 88
fartlf: 22 53 50 · teldupostur: nch@post.olivant.fo

MAN B&W Diesel A/S

Umboðið · Ernst Reinert

Alpaha Diesel motorar og eykalutir

Undir Glæðsheyggi 10
FO-100 Tórshavn · Faroe Islands
Tlf: +298 31 33 84 · Fax: +298 31 30 64

Blákrossheimið

Blákrossheimið er ein viðgerðarstovnur fyri rúsdrekka- og rúsevnismissnýttarar og avvarandi teirra.

Hevur tú ella onkur tú kennir trupulleikar við rúsdrekka ella rúsevnum, ert tú vælkominn at seta teg í samband við Blákrossheimið á tlf. 315575, sum svarar alt samdøgrið.

Vit kunnu m.a. bjóða...

- avrúsan og viðgerð
- einstaklinga samrøður (ambulant viðgerð)
- samrøður saman við familjuni (familjuviðgerð)
- eftirviðgerð - búpláss í búfelagsskapi

Øll starvsfólkini á Blákrossheiminum eru yrkisfólk og alt fer sjálvandi fram í trúnaði.

Vit vilja fegin hjálpa tær

Blákrossheimið
Lynggøta 12

FO-100 Tórshavn
Tlf. 31 55 75

**Vit hava
stórt úrval
av reiðskapi
til línuveiðu**

Vit framleiða:

Flótilínu ♦ Spunpolyesterlínu ♦ Reyða línu
Terylene/Danlinelínu ♦ Reina Terylenelínu
Hvítar, reyðar, bláar og svartar teymar nr. 4-20

Línurnar fáast úr 3,5 til 9 mm. Longd millum svøvlarnar eftir ynski.

Teymarnir fáast órippaðir ella rippaðir við húkum í ymiskum støddum.

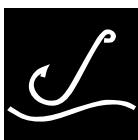
Vit hava eisini klæðir til fiski- og arbeiðsfólk frá innast til uttast.

♦♦♦**vælkomin inn á gólvið**

SNØRISVIRKIÐ

í Klaksvík

Tel. 455254 - Fax 457254
www.snorisvirkid.fo

TEYMAVIRKIÐ

í Runavík

Tel. 473000 - Fax 473001
www.teymavirkid.fo

Tær bestu og bíligastu loysnirnar uppá

GDMSS-Radioútgærd	Furuno/Silor/JRC/I-Com
Radar við ARPA og Plottara	Furuno/Simrad/JRC
Ekkolodd-útgærd	Furuno/Simrad/JRC
Sonara-útgærd	Furuno/Simrad/kaio-
Navigatións-útgærd	Furuno/Simrad/JRC
Navigatións Plottara	Furuno/MaxSea/Simrad, Sodena
Autopilot - stór og lítil skip	Furuno/Robertson/Sperry
Autopilot - til bátar	Timco
Satellite Kumpass - 3xGPS	Furuno
Satellite - Navigation	Furuno/Simrad/JRC
Satellite - Kommunikatións	Furuno/T&T/Sailor
Satellite - Sjónvarp	Applied/Sea Tel
Trol-sensarar og kabinet	Scanmar/Simrad
Gyrokumpass	Sperry/C-Plath/Anschutz

Sp/f Contrive Jsp Ltd.

FO-700 Klaksvík, Tlf.: 455244 - 214244, Fax: 456945

Søla og service:
Sjálvandi hava vit
útgærd til GMDSS
SYN og Service,
sum vit eisini gera

Vita vit nakað sum helst um toskin?

Petur Steingrund
Fiskirannsóknarstovan

Hesin spurningur kemur mær í huga eftir at hava lisið greinina hjá Kára P. Højgaard, sum stóð í Sosialinum 28/6-2004. Óivað eru fleiri lesarar, sum spyrja sama spurning, og tí vil eg greiða stutt frá nøkrum, sum vit vita um toskin við Føroyar.

Tilgongdin av toski er ójovn. At alt ikki er tað bera óskil á havsins botni sæst eina best við at fylgja árganginum av toski við Føroyar. Summir árgangir (t.d. 1993 árgangurin) eru góðir og síggjast aftur í fiskiskapinum í mong ár, meðan aðrir árgangir eru veikir. Tí er møguligt at spáa um framtíðina, um ein veit, hvussu stórir árgangirnir eru. Hesa vitan høvdu norskir fiskifrøðingar longu fyri umleið 100 árum síðan.

Gróðurin stýrir tilgongdini. Hvussu stórir eru árgangirnir? – jú fyrr vit vita tað, jú betur. Yngulkanningar (tá toskurin er 3 mánaðir gamal) kunnu geva eitt gott boð, sum til dømis fyri tosk í Barentshavinum. Fyri føroyskan tosk er tað tó gróðurin í havinum, sum hevur mestan týdning fyri tilgongdina. Í mai 2000 var gróðurin sera góður, og harvið var ein stór nøgd av føði fyri toskin veturin 2000-2001. Harvið nógv kom undan av 2 ára gomlum toski í 2001 (1999 árgangurin). Í mai 2002 var gróðurin vánaligur, og tí vita vit, at 2001 árgangurin av toski helst verður veikur. Hetta sambandið millum gróður og tosk er serføroyskt og ger, at vit í Føroyum hava betri møguleika at fylgja við toskinum enn onnur lond.

Hvar hendi við toskinum fyrst í nítíárunum? Nógv hevur verið gjørt burtúr, at føroyskir fiskifrøðingar ikki kundu siga frammanundan, at toskafiskiskapurin fór at koma fyri seg aftur eftir kreppuna. Í tíðarskeiðnum 1990-1994 vóru gróðurkanningar gjørdar, men eingin visti, um virðini vóru høg ella lág. Tað var heldur ikki greitt, um nakað samband var millum gróðurin og fiskin. Vit vita í dag, at tað er eitt rættliga neyvt samband millum gróðurin í havinum og fisk, tí vit hava eitt nógv betri tilfar (1990-2004, tvs 15 ár). Í 1994 og 1995 var gróðurin góður og ein góð tilgongd saman við góðum vøkstri gav tann nógv fiskin í 1995-1996.

Eingin munur er millum fisk og fugl. Breið semja er millum føroyingar, at ein má ansa eftir, hvussu fuglabjörgini verða troytt. Lætt er at síggja fuglin í berginum og at fylgja við annars. Men tá tað snýr seg um fiskin, sum er 100 metrar longur niðri, er semjan ikki til meira. Eingin sær toskin og ein vanlig fatan er, at fiskurin má fiskast her og nú, tí annars hvørvur hann. Kanningar vísa, at tað er lítil ella eingin munur millum fuglin og fiskin. Gróðurin í havinum stýrir bæði fiskinum og fuglinum, tí teir liva av tí sama (nebbasild).

Veiditrýstið má taka hædd fyri vánaligum gróðrartíðum. Tað eru tíðarskeið við vánaligum gróðri og øvugt ("rak" ár og "feit" ár). Veiditrýstið má tí vera somikið lágt, at grunnarnir tola nøkur ár við vánaligum gróðri. Ferð eftir ferð verður spurningurin settur, hví veiditrýstið skal niður, tá nógv er til av fiski. Vit kunnu ímynda okkum eina ballón við einum lodd. Tá uppdriftin er góð ("góður gróður"), flýgur ballónin høgt uppi ("nógv til av fiski"), men ballónin kemur ov langt niður, tá lítill uppdrift er. Feilurin er, at loddid ("veiditrýstið") alla tíðina hevur verið ov tungt, eisini tá ballónin var høgt uppi.

Gransking seinastu 100 árin hevur givið úrslit. Sum greitt frá omanfyri eru stór framstig hend innan gransking seinastu 100 árin. Fyri fáum árum síðan funnu føroyskir fiskifrøðingar eitt sera greitt samband millum gróðurin í havinum og tosk (og annan fisk). Føroyski landgrunnurin er harvið vorðin ógvuliga áhuga-verdur í granskingarhøpi, tí eitt slíkt samband er ikki staðfest á nøkrum øðrum havleiðum í Norðuratlantshavi. Hóast hesi framstig halda mangir føroyingar, at tú mást fiska fiskin, tá tú hevur møguleikan til tess, "tí vit vita so at siga einki um fiskin". Mong halda, at fiskurin, sum er tilstaðar í dag, er burtur í morgin, ella at fiskiskapur ikki ávirkar fiskastovnar (líka nógv er til sjálvt um nógv verður fiskað). Gransking vísir, at tað er lítil ella eingin munur millum fisk og t.d. fugl. Verður nógv fleygað ella skotið av fugli, minskar talið av fugli í björgunum. Sama er galdandi fyri fisk. Eingin føroyingur hevði droymt um at skotið ein fugl, "tí hann var burtur í morgin". Føroyingar hava dugað at varðveitt fuglameingið við Føroyar og vónandi verður sama skynsama hugsanin galdandi fyri fisk.

Hjá Gudi – kom alt uppá pláss

Men tú, verð tú verandi í tí, sum tú hevur lært, og sum tú ert vorðin sannførdur um, við tað at tú veitst, av hvørjum tú hevur lært tað, og við tað at tú frá barnsbeini kennir hinar heilagu skriftirnar, sum kunnu gera teg vísan til frelsu við trúnni á Krist Jesus.

2. Tim. 3,14-15

"Eg hevði nógv og ymiskar spurningar. Svarini fann eg ikki í nýátrúnaði, ikki í yoga, healing, meditation, shakravenjing, dreymatýðing, aromabað..."

Tá eg fann aftur til barnatrúnni á Gud, mistu allir mínir spurningar meginpartin av týðningum sínum. Hjá Gudi kom líkasum alt uppá pláss!"

Hetta er vitnisburðurin frá kendu norsku lista- og sjónleikarakvinnuni Inger Lise Rypdal.

"Tá eg hugsi aftur á barnaárin og barnatrúnni, so gav gudstrúgvín mær tryggleika. Eg visti, hvaðani eg kom, og hvar eg skuldi fara. Eg visti, at eg ongantíð var einsamall og kendi meg elskaða og varda. Høvuðsgrundin til hetta var, at eg eri eitt bønabarn; omma hevði altíð tíð til mín og bað altíð fyri mær. Eg upplivi nú, at Gud er tann sami, sum tá eg var barn. Sum vaksni dugi eg betri at lurta og bíða eftir honum og at síggja, at tingini skulu henda í hansara tíma", sigur Inger Lise.

Mong kunnu taka undir við henni. Í barnaárunum hoyrdu tey um Gud og Jesus og kendu tær heilagu skriftirnar, sum kunnu gera ein vísan til frelsu. Tey lærdu at biðja til Jesus, syngja um hann, samlast um hann, og gjørdur tað eisini í álvara og við gleði.

Hóast alt hetta, so upplivdu fleiri, at tá barnaárin vóru fortíð, var barnatrúgvín, bíbliulesnaður, bønin og Jesus-gleðin eisini fortíð. Hóast tey fingi bestu andaligu byrjan uppá lívið, kunnu tey enda í glatan, um tey ikki stóðugt livdu í og hjá Gudi.

Ein barnslig mynd kann lýsa hesa støðu: Tú kanst doyggja í hungri sum vaksni, hóast foreldur tíni settu millið inn á tína barnakonto – um tú lítisvirðir ríkidømi og ikki vilt liva í og av tí.

Er Jesus og kristinlívið fortíð hjá tær, ger so sum Inger Lise og mong onnur: Kom aftur til Jesus. Bið tína barnabøn. Jesus er tann sami nú sum tá. Hann fyrigjevur og byrjar av nýggjum.

Kom aftur og ver verandi í tí, tú hevur lært. So skalt tú einaferð enn gerast vísur til frelsu við trúnni á Krist Jesus.

Tú, sum hevur varðveitt trúnni og samfelagið við Jesus frá barni av, ert spardur fyri nógv. Takka fyri tað.

Barnatrúgv, barnatrúgv,
til himmalin tú ert tann gylta brúgv.
Barnatrúgv, barnatrúgv,
tú byggir millum jørð og himmal brúgv.
Ms. 680

Vit hava útgerðina til trol- og nótaflotan

- Flóttrol
- Botntrol
- Rækjutrol
- Snurpunótir

VÓNIN

Høvuðsskrivstova: Tórshavn:
Bakkavegur 22 Viðarnes
530 Fuglafjørður 100 Tórshavn
Telefon 444 246 Telefon 354 391
Telefax 444 579 Telefax 313 319

info@vonin.com - www.vonin.com

S U M M A R F R Í

Skrivstovan er stongd
frá 19. juli til 16. august 2004

FØROYA JARÐARRÁÐ

fax 31 11 85 · teldupostur: fj@fj.fo

Roknskapur 1. hálvár 2004

Rakstrarroknskapur 1. hálvár

	2004 1.000 DKK	2003 1.000 DKK
Rentuinntøkur o.a.	34.231	35.806
Rentuútreiðslur o.a.	7.295	8.851
Netto rentuinntøkur	26.936	26.955
Vinningsbýti av partabrøvum o.ø.	39	44
Kostnaðar- og provisiósinntøkur	1.808	1.459
Útreiðslur til kostnað og provisión	136	58
Netto rentu- og kostnaðarinntøkur	28.647	28.400
Virðisjavnan av lánsbrøvum, gjaldoyra o.ø.	-310	3
Aðrar vanligar inntøkur	214	217
Útreiðslur til starvsfólk, umsiting o.a.	14.738	14.931
Avskrivningar av ítøkiligum ognum	475	463
Aðrar vanligar útreiðslur	55	323
Avskrivningar og burturleggingar uppá skuldarar (netto)	2.212	248
Úrslit áðrenn skatt	11.071	12.655
Skattur	2.214	2.529
Hálvársúrslit	8.857	10.126

Fíggarstøða hin 30. juni

	2004 1.000 DKK	2003 1.000 DKK
Ogn		
Kassapeningur og innistandandi í tjóðbankum	30.860	10.732
Ogn hjá fíggarstovnum	44.379	58.967
Útlán	898.724	839.776
Lánsbrøv	174.738	213.253
Partabrøv	724	729
Kapitalpartur í assosieraðum fyrítøkum	15.596	14.650
Ítøkiligar ognir	10.601	8.763
Aðrar ognir	2.800	3.731
Ogn tilsamans	1.178.422	1.150.601
Skuld og eginpeningur		
Skuld til peningastovnar	0	0
Innlán	914.343	900.648
Onnur skuld	9.871	11.900
Avsetingar til útreiðslur	2.931	3.023
Skuld tilsamans	927.145	915.571
Eginpeningur	242.420	224.904
Hálvársúrslit eftir skatt	8.857	10.126
Eginpeningur tilsamans	251.277	235.030
Skuld og eginpeningar tilsamans	1.178.422	1.150.601
Tøl, ið ikki eru tikið við í fíggarstøðuna		
Ábyrgdir og aðrar skyldur	79.862	81.076

Ósávegur 1 Postboks 149 FO-700 Klaksvík Tel. 475000 Fax 476000 ns@ns.fo www.ns.fo

VASTI 457771

Línubustir og goggar

Hondbundin føroysk línubust
og hondgjørdir goggarar

Verða sendar um alt landið

Bílegging:

tlf: 42 40 34 / 42 30 01
fartlf: 21 33 17
fax: 42 47 97

Fløttislið (limur í Føroy blindafelag)

**Føroya størsta úrval av pakkitilfari úr karton,
bylgjupapp og plast innan øll vinnuøkir**

Vit útvega eisini:

Plastbakkar • Pakkibond • Tape • Merkir • Etikettir
Knívar • Kitlar • Húgvur • Handskar • Svintur
Ymisk tól til ídnaðin • Reingerðisevni • Íbindingarevni
Plattar • Ráðgeving í tilevning av pakkitilfari

... sjálvandi til besta prísir !!

FARPACK

Staravegur 5 • P.O. Box 3099 • 110 Tórshavn • Føroye Islands
Telefon 35 30 00 • Fax 35 30 10 • e-mail: farpack@farpack.com
www.farpack.com

Trygg á leiðini

Lívið er ljóst og vakurt. Bráðliga
hendir tað, og alt broytist.

Onki er so virðismikið sum lívið og
ein góð heilsa. Tryggingin tekur
hond um tað dýrabarasta vit eiga.

Hjá børnum fevnir tryggingin
eisini um ymiskar barnasjúkur.

Tú kanst tryggja teg alt samdøgríð
ella í frítíðini.

Tryggingin kann nýtast aðrastaðni
enn í Føroyum. Tú kanst fara út í
allan heim við henni.

Velur tú eina vanlukkutrygging,
kunnu vit hjálpa tær fíggarliga.
Tryggingin er eitt trygdarnet fyri
teg og alla familjuna, og ein iløga
í framtíðina.

Ring til okkara á tel 345600 ella
far inn á www.trygging.fo og fá
nærri at vita, hvussu vit kunnu
hjálpa tær.

Teknar tú eina
Vanlukkutrygging
í juli, færst tú
50%
í avsláttir
av gjaldinum
fyrsta árið

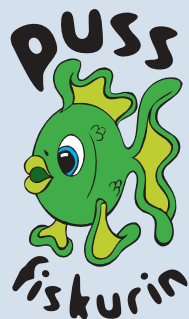
www.trygging.fo

TRYGGINGARFELAGID
FØROYAR
- so ert tú tryggja

Vit ótaka okkum at gera lýsingar fyrri virkir og einstaklingar uttan meiríkostnað fyrri lýsaran
Her fært tú bestu lýsingaravtaluna - blaðið verður stórt solum sálpsittaríngum

Lýsingar
Tlf: 311569

"Kann eg sleppa at royna handan kjólan í vindeyganum?" spurdi tann vakra, unga kvinnan mannin aftan fyrri diskinn.

"Gaman í" svaraði hann. "Tað er møguligt at tað fer at økja um søluna".

Stjórin sær eitt av starvsfólkunum sita ógvuliga upptikið við eitt skriviborð og arbeiða.

"Hvussu leingi hevur tú arbeitt her?" Spyr stjórin.

"Líka síðan eg sá teg koma oman gjøgnum trappurnar".

Sjúklingurin sigur við læknan:

"Eg havi brotið armin í fyra støðun."

"Íðan, halt teg so vekk frá teimum støðunum".

Presturin fór inn á gólv- ið hjá einum manni í sóknini og spurdi hann, hví hann ikki longur gekk í kirkju.

"Dóttur mín er júst byrjað at spæla harpu," svaraði maðurin, "so eg eri ikki longur vísur í, at eg ynski at koma til himmals".

Hví eru battarí betri enn menn?

Tí tey hava, um ikki annað, eina positiva síðu.

Ein høna sigur við eina aðra:

"Eg hevði 40° fepur í gjárskvøldi".

"Hvussu veitst tú tað?" Spyr hin.

"Eg varp eitt kókað egg í morgun".

Kiwanis burturlutar aftur bát

Kiwanis er ein altjóða hjálparfelagsskapur, sum var stovnaður í 1920 í USA. Føroyar eru eisini við í hesum virksemi, og eru triggir klubbar her á landi.

Í Føroyum hevur verið lagdur dentur á at hjálpa børnum. M.a. hava sjónvørp og video verið útvegað til barnadeildir á sjúkrahúsum, eins og stuðul hevur verið veittur til onnur endamál til frama fyri børn.

Árliga verða seldir lutaseðlar til frama fyri hetta arbeiði, og hetta er níggjunda árið, at høvuðsvinningurin er ein føroyskur bátur. Seinastu tvey árin hevur báturin verið smíðaður av Andrassi Joensen, ættaður av Húsum, og hava vit umrøtt hesar bátar.

Hesa ferð er báturin smíðaður av Kaj Hammer.

Her síggja vit bátin. Fremst stendur Andrass Winther frá Kiwanis, sum selur lutaseðlar hendan dagin.

At smíða bátar er eitt ítriv hjá Kaj. Hann er sonur

Andreas Hammer í Runavík, kendur sum "bátasmiðurin í Heiðunum".

Báturin er eitt stórt fýramannafar, 21 fót langur,

onkur vildi sagt eitt fimmmannafar. Mátini, ið Kaj brúkar, hevur hann frá langabbanum Johan í Garði í Nólsoy (1826-1920). Munnlig frásøgn sigur, at mátini stava frá Nólsoyar Páll.

Vit vilja heita á fólk um at stuðla hesum góða endamáli og harvið eisini føroysku bátasmiði, sum er ein serføroysk mentan. Sum tað sæst, so er hetta eitt kynstur, sum gongur í arv frá ættarliði til ættarliði, og hetta hevur allan stuðul uppiborran.

Kaj Hammer.

Langabbi Kaj var Johan í Garði í Nólsoy, sum var ein kendur bátasmiður.

dagsins MYND

Adrian, sum er sonur trúboðararnar Carol og Poul Joensen, sum er ættaður úr Klaksvík, er komin úr junglini í Papua New Guinea til Føroyar at vitja ommuna og abban, og so stytta tey sær stundir á kajini í Svínáum við at fara á seiðaberg.

Tá ið tey komu aftur til húsini, segði Adrian, at áðrenn teir fóru at fiska, bað hann Jesupápa um at hjálpa teimum at fáa ein fisk, men hann væntaði ikki, at hann fór at blíva so stórir! Sum tað sæst er talan um ein rættiligan stóran tosk.

Vit prenta hesa stuttligu mynd og senda Adrian og hansara eina heilsan.

Fiskimaður úr Papa New Guinea